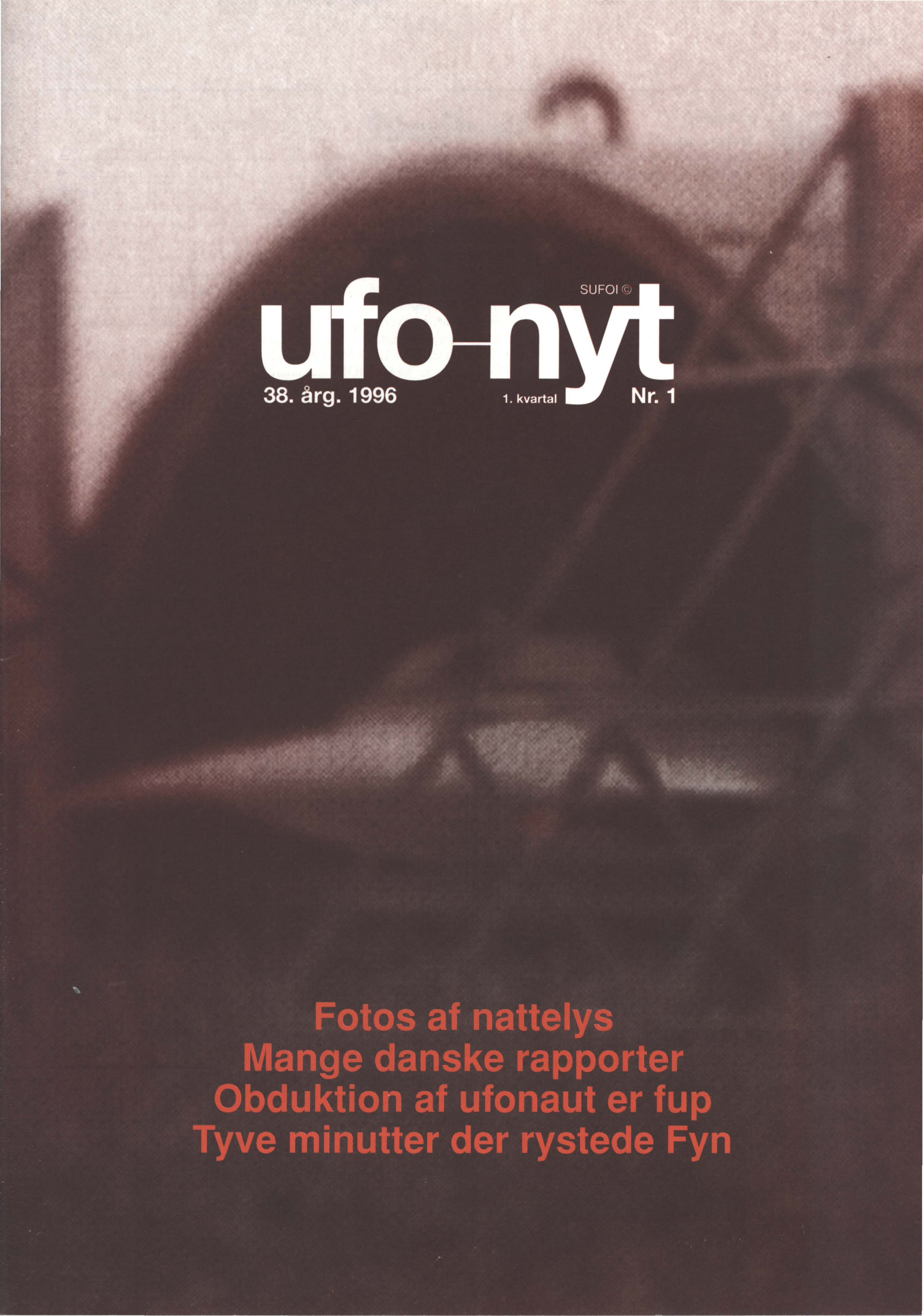

SUFOI ©

ufo-nyt

38. årg. 1996 1. kvartal Nr. 1

Fotos af nattelys
Mange danske rapporter
Obduktion af ufonaut er fup
Tyve minutter der rystede Fyn

Forsiden:

Hvad er det, der gemmer sig her i hangaren på Aviano Air Force Base i Italien? Et nyt stealth-bombefly eller...?

Læs mere på bagsiden af dette nummer.

(Foto: Robert Irving/ Fortean Times 84)

Bliv aktiv i SUFOI
Vær med til at indsamle og undersøge rapporter! Nærmere oplysninger side 20.

Indhold

Skandinavisk UFO Information

SUFOI
Postboks 6, DK-2820 Gentofte
Prøvenumre og information
tlf. 86 99 92 39
Ufo-alarmer tlf. 70 20 11 22
giro 9 11 77 25
Normal ekspeditionstid: kl. 18-22

Elektronisk post til SUFOI:
Du kan kontakte SUFOI og SUFOIs formand på følgende email adresse: per.andersen@ccmail.idg.dk

SUFOIs formål og ledelse:
Se side 3

Ansvarshavende redaktør:
Kim Møller Hansen

Redaktionelle medarbejdere:
Ole Henningsen og Inge H. Svane

Tegnere tilknyttet UFO-Nyt:
Henrik Klinge Pedersen, Dezsö Sternoczky og Hunt Emerson

Produktion:
Sats og tryk er udført af SCOOP Tryk, Karlslunde - 46 15 47 47

Distribution:
Avispostkontoret, København V.

Annoncer:
Redaktionen modtager gerne reproklare annoncer på produkter, der vedrører bladets emnekreds. Nærmere oplysninger fås ved henvendelse til bladets redaktør.

Artikler:
Redaktionen modtager gerne artikler. Send os først et brev og fortæl, hvad du har lyst til at skrive om, så du ikke bruger tid på en helt færdig artikel, som vi måske ikke kan bruge. Da bladet udgives af en forening med begrænsede ressourcer, kan vi ikke udbetale honorarer for offentliggjorte artikler.

Deadlines:
Den 2. april for stof til nr. 2, som udkommer medio maj. Den 2. juli for stof til nr. 3, som udkommer medio august. Og den 1. oktober for nr. 4, som udkommer medio november.

Abonnement:
UFO-Nyt udkommer med 4 numre årligt på hver 24 sider.
Abonnementsprisen for 1996 er kr. 227,00. Beløbet indbetales på giro 9 11 77 25 til SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte.
UFO-Nyt kan fremsendes i kuvert mod en merpris på kr. 50,00 (i alt kr. 277,00). Denne kuvertservice er obligatorisk for Grønland, Færøerne og alle øvrige lande.
Ønsker man at sikre sig mod fremtidige prisstigninger, kan vi tilbyde et 5 års abonnement (1996-2000 incl.) for kr. 1.135,00. Med kuvertservice bliver prisen kr. 1.385,00.

SUFOIs Disketteservice 1996
koster kr. 155. Det er en forudsætning, at du har abonnement på UFO-Nyt.

Adresseændringer:
Adresseændringer bedes hurtigst muligt meddelt direkte til SUFOIs medlemsarkiv:
Jan Hansen, Posekærvej 42, 6200 Åbenrå

BBS-system om ufoer:
Med din pc og et modem kan du ringe på tlf. 97 32 50 36 (Vest BBS, åben 24 timer i døgnet) og komme i kontakt med SUFOIs BBS-system. Her kan du få informationer om ufoer, deltage i fido-konferencen om ufoer ("Mystik"), få adgang til det internationale ufo-net MUFONet og meget mere. Du kan også sende breve og filer til SUFOI på BBS-systemet (postområdet "SUFOI").

UFO-Nyt udgives af Skandinavisk UFO Information (SUFOI) ○ Postboks 6 ○ 2820 Gentofte ○ tlf. 86 99 92 39
SUFOI reg. nr. 3148/3149 ○ ISSN 0049-4976

Skandinavisk UFO Information
SUFOI
Postboks 6, 2820 Gentofte

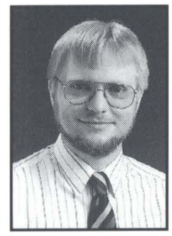
Formål

1) SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til forståelsen af ufofænomenerne ved indsamling og bearbejdning af kildemateriale (observationsberetninger, forsøgsresultater, bøger m.m.), samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.
2) Det er SUFOIs opfattelse, at kildematerialet udgør et vigtigt grundlag for undersøgelser og oplysningsarbejde ud fra en seriøs og kritisk synsvinkel.
3) Ved et ufofænomen forstår vi en beretning om et himmelfænomen, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse foretaget af kompetente personer, ikke kan forklares som værende et kendt fænomen.
4) Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

SUFOI ledes af repræsentantskabet. Den daglige ledelse varetages af formanden og de to næstformænd. Repræsentantskabet består af en repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejds-udvalg.

Angsten for ikke at vide

AF PER ANDERSEN

Forleden dag sad jeg og læste en observationsrapport. Vidnet havde skrevet i den, at der bestemt ikke kunne være tale om et kendt fænomen. Da jeg ringede til observatøren for at spørge, hvordan dette kunne være, fik jeg svaret: "Det ved jeg jo - jeg ved jo, hvad jeg oplevede!"

Det fik mig atter en gang til at tænke på, hvor meget mennesker stoler på egne sanser. Og det på trods af, at vi jo *ved*, at man i en række situationer slet ikke kan stole på sanserne! Som Toke Haunstrup demonstrerede i en artikel her i UFO-Nyt nr. 4, 1995, er det fx umuligt for det menneskelige øje (og hjerne) at bedømme afstanden til et lys på en mørk himmel. Alligevel får vi igen og igen udsagn fra vidner som fx: Lyset var højst 2 km væk - det ved jeg med sikkerhed.

Vi bliver ofte betegnet som "kættere", fordi vi ikke altid bare accepterer, at folks oplysninger er 100% i overensstemmelse med virkeligheden. Man kritisere os og siger, at vi "ikke tror på folk". Men dét gør vi! Vi stiller blot spørgsmålstegn ved forskellen på folks "oplevelse" og den "faktiske virkelighed".

Når man taler om vidner til forbrydelser eller færdselsuheld, kan de fleste acceptere, at man ikke altid oplever dét, der faktisk skete. Var bilen rød eller orange? Var det en kniv, manden stod med? Disse spørgsmål bliver tit besvaret forskelligt af forskellige vidner. Eksemplerne er mange, og alle videnskabelige forsøg bekræfter, at mennesker ser og husker meget dårligt.

Men hvorfor er det så så svært for ufo-vidner at forstå, at deres egne sanser også kan snyde dem selv?

Ja, for det første er det jo altid forskel på én selv og alle andre i denne verden. Ens egne børn er jo også de bedst opdragne og de mest intelligente af alle børn. Og ens favorithold er jo også altid det bedste - også når det taber. Så der er ikke noget at sige til, at "det jo mest er andre folk og ikke én selv, der kan blive snydt af sanserne".

En anden grund er, at folk i almindelighed tror, at man ser med øjnene. Det gør man ikke. Man ser med hjernen! Øjnene modtager ganske vist synsindtrykkene, og derfor tror man, at øjnene fungerer lige som et præcist måleinstrument. Det passer bare ikke, for det billede man ser, bliver udelukket dannet i hjernen. Og hjernen er ikke noget "præcist måleinstrument" - langt fra. Der er jo heller ingen, der vil påstå, at deres drømme er virkelige, selv om disse billeder også bliver dannet i hjernen.

Hvis vi derfor kan vænne os til at huske, at synet sidder i hjernen og ikke i øjnene, er vi nok kommet et godt stykke ad vejen.

Men der er endnu en grund til, at folk ikke sætter spørgsmålstegn ved deres egne oplevelser. Og det er en langt dybereliggende grund: De vil gerne have, at man tror på dem, og de er bange for at indrømme, at der er noget, de ikke ved. Denne angst for at skulle sige, "det ved jeg ikke", eller "jeg har taget fejl", ligger dybt i os alle - og den er i andre forbindelser med til at drive udviklingen frem: en stræben mod at få svar på alle spørgsmål.

Men i forbindelse med observationer er det ukendte en sund og naturlig ting, som man ikke skal være bange for. Man skal ikke være bange for at sige, at det ikke er alle detaljer, man fik set eller kan huske. Man skal ikke være bange for at sige, at man ikke har den fjerneste idé om, hvad det var, man så. Og man skal ikke være bange for at sige, at man måske oplevede tingene anderledes, end de i virkeligheden var! Også selv om det strider mod den indbyggede refleks, som sidder i os alle: Vi ved altid bedst selv!

Selv om vi i SUFOI har beskæftiget os med ufoer i næsten 40 år, er vi heller ikke bange for at sige, at det ikke er alt, vi ved. Langtfra! I SUFOI har vi bestemt ikke alle svarene - men vi har en forfærdelig bunke spørgsmål. Og dette, mine damer og herrer, er ikke Jeopardy - det er den rene, skinbarlige virkelighed.

❑

Observationer det seneste halvår

AF TOKE HAUNSTRUP &

TORBEN BIRKEHOLM

SUFOI har gennem de seneste måneder modtaget mange rapporter. Gennem månederne juni-november 1995 modtog SUFOI 207 indberetninger - hvilket er mere end i hele 1994!

Stor aktivitet

Vi modtog i perioden juni-november 1995 samlet 207 henvendelser. Af disse henvendelser omfatter de 176 observationer gjort i den seks måneder lange periode. Dette ligger væsentligt højere end aktiviteten, vi har oplevet de seneste par år. Eksempelvis omfatter hele 1994 kun 199 observationer.

En af de primære årsager til denne øgede aktivitet skal søges i den store medieinteresse for ufoer i efteråret. Interessen kulminerede den 18. oktober 1995, hvor SUFOI deltog i en udsendelse om ufoer på TV2. Dagene derefter modtog vi mange henvendelser. Oktober topper da også med 52 henvendelser.

I det følgende omtales fire af periodens hændelser.

Rumfærge, fly eller ufo?

Med en forsinkelse på fire dage blev den amerikanske rumfærge Atlantis opsendt tirsdag den 27. juni 1995 fra Cape Canaveral i Florida. Opsendelsen fandt sted omkring kl. 21.30 dansk tid, og ca. 21.50 skulle rumfærgen være synlig fra Danmark.

Samme dag havde Aarhus Stiftstidende bragt en notits om opsendelsen, og mange århusianere benyttede den lune sommeraften til en udkigstur efter rumfærgen.

På tidspunktet for rumfærgens tilsynekomst bevægede et lysende objekt sig da også hen over himlen, og mange tog dette for at være Atlantis. Fænomenets bevægelse stemte dog ikke overens med rumfærgens. Observatørerne angav fænomenet til at komme fra nord/nordøst og forsvinde mod syd/sydvest (fænomenet passerede øst for Århus). Rumfærgen bevægede sig derimod lavt over den sydlige horisont i en bane fra vest mod øst.

Det kunne altså ikke være Atlantis, som adskillige århusianere havde observeret.

Hændelsen blev omtalt i Aarhus Stiftstidende de følgende dage, og SUFOI modtog en række henvendelser. En mand fra Viby havde været heldig nok til at optage fænomenet på video.

Efter at have vurderet observationsbeskrivelserne og videoen er SUFOI nået til den konklusion, at et fly er en rimelig forklaring på fænomenet. Fænomenet passerede øst for Århus (observeredes ud over Århus Bugt), og på observationstidspunktet stod Solen lavt over den vestlige horisont. Dette betyder, at der var gode betingelser for en refleksion af sollyset i et flys overflade.

Lys nær Åbenrå

Rapportøren (JHT) og hans datter befandt sig udendøre ved bopælen i Hostrupskov nær Åbenrå. Rapportøren er ikke helt sikker på observationsdatoen, men det har været i dagene omkring den 12. august 1995. Begge var ude for at observere stjerneskud fra meteorsværmen Perseiderne, som netop har maksimum den 12. august.

Tidspunktet var mellem 23.00 og 24.00 DST. Himlen var stjerneklar. I vestlig retning får de begge øje på et kraftigt lys, som udfører nogle besynderlige bevægelser. Først bevæger lyset sig i en højde af ca. 30 grader over horisonten i nordlig retning med en hastighed som en satellit.

Derefter står lyset stille i cirka 2 minutter, hvorpå det bevæger sig op i en højde af 60-70 grader over horisonten i løbet af kun 1-2 sekunder. Her står det stille i ca. 2 minutter, hvorefter det bevæger sig skråt ned mod horisonten i en nordlig bane og forsvinder bag terrængenstande.

Desværre kan rapportøren ikke angive den samlede observationstid mere præcist end som "flere minutter".

Fænomenet var hvidt, og lysstyrken vurderes af JHT til at være ca. 10 gange stærkere end en satellits og ca. 5 gange stærkere end en planets.

Fænomenets usædvanlige bevægelsesmønster synes at udelukke et fly som forklaring, og SUFOI betragter fænomenet som uidentificeret.

Bilstop med effekter

Den 29. september 1995 kørte en yngre mand sydpå ad landevejen fra Give mod Vejle. Han havde sin hund med i bilen.

Omkring kl. 21.30 begyndte motoren pludselig at sætte ud flere gange, samtidig med at lyset forsvandt, og alle instrumenterne opførte sig helt vanvittigt. Viserne fløj frem og tilbage mellem yderpunkterne, og vinduesviskerne startede.

Til sidst døde motoren helt, og strømmen forsvandt. Manden holdt stille midt på den mørke landevej.

Pludselig tændtes et kraftigt lys over bilen. Manden åbnede døren og kiggede op. Til sin store forbløffelse så han en stor skive, 12-15 m i diameter, med en mængde skarpe lamper i cirkler forneden. Skiven svævede lydløst helt nede over bilen i en højde af max. 3-4 meter!

Efter kort tid blev lyset svagere, og skiven bevægede sig frem foran bilen, og svævede - fortsat lydløst - væk bag nogle træer tæt ved vejen.

Der gik flere minutter, inden manden havde beroliget hunden og selv var faldet til ro. Han fortsatte, uden at der skete mere.

Trods opfordringer fra familie og venner gik der flere uger, før manden kontaktede SUFOI, der straks gik i gang med sagen.

Den 18. november beskrev en stor artikel i Vejle Amts Folkeblad hændelsen. Samtidig blev eventuelle

vidner opfordret til at henvende sig til SUFOI.

I løbet af få dage ringede syv personer pga. omtalen. Senere bragte Danmarks Radios Kanal 94 i Vejle et direkte interview med SUFOIs rapportoptager om sagen.

Hvad skete der egentlig med bilen? Hvordan reagerede hunden? Hvor skete det helt præcist? Hvordan så ufoet ud fra siden? Hvor lang tid varede det, og var der vidner til bilstandsningen?

SUFOI arbejder med en grundig undersøgelse af den spændende sag. I næste nummer af UFO-Nyt bringer vi flere detaljer og forsøger at give svar på de mange spørgsmål i sagen.

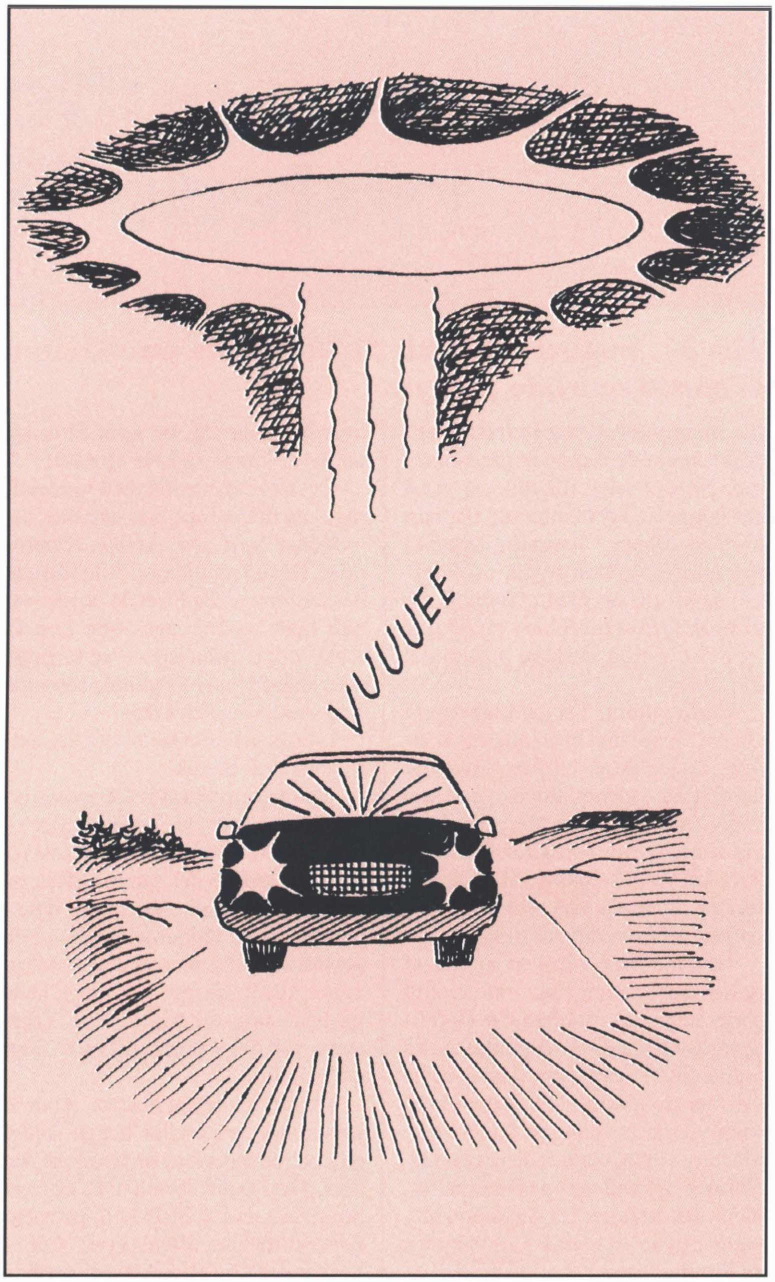
Usædvanligt meteor

En elektronikmekaniker fra Greve befinder sig om aftenen den 30. september 1995 udendørs ved sin bopæl, hvor han iagttager den stjerneklare himmel.

Klokken ca. 23.57 DNT får han øje på to røde lys, som med stor fart bevæger sig efter hinanden i lige linje. Lysene kommer til syne i en højde af ca. 45 grader over horisonten mod nordøst og forsvinder bag nogle høje træer mod sydvest. Lysene bevæger sig fra venstre mod højre. Fænomenets lysstyrke varierer uregelmæssigt og sammenlignes med lysstyrken af stjerner. Observationen varer blot 2-3 sekunder.

Lysenes høje hastighed synes at udelukke fly som en forklaring. Det er derimod mere sandsynligt, at der er tale om et - lidt usædvanligt - meteor. Til trods for at den røde/mørkerøde farve er en sjælden foreteelse, kan den forekomme - ligesom det også ses, at meteorer 'splittes' i flere fragmenter, som følger meteorets bane gennem Jordens atmosfære.

Derfor vurderes det, at et usædvanligt meteor kan være forklaringen på denne observation. ❑

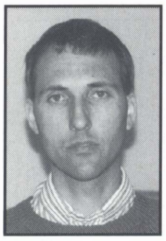
Sådan opfatter en tegner den usædvanlige bilstandsning ved Give den 29. september 1995. (Tegning: Vejle Amts Folkeblad, 18.11.95)

Postboksen

SUFOIs postboks i Gentofte tømmes af praktiske årsager én gang om ugen. Derfor kan der gå op til 14 dage, fra et brev afsendes, til det kommer den rette modtager i foreningen i hænde. Alle, der skriver til SUFOI, vil få svar fra os, men må væbne sig med lidt tålmodighed.

Tyve minutter der rystede Fyn

AF ERLING HEGELUND

Den 31. august 1995 kl. 21.40 bredte panikken sig hos mange mennesker i et større område på Fyn.

En pensioneret seminarielærer: "Den svævede henover gårdspladsen. Naboen blev tilkaldt, og vi så den begge to. I tyve minutter fløj den frem og tilbage i haven og ligesom betragtede os. Den fulgte os derefter, da vi gik op mod stationen, og så forsvandt den. Vi blev ret bange, og det tog mig et døgn at komme over det."

En husmor: "Da jeg kørte hjem i bilen, fulgte den efter mig og stoppede, da jeg drejede fra hovedvejen. Da den var nærmest bilen og vel kun nogle meter til siden for mig, følte jeg mig ligesom trukket henimod den. Jeg var ikke bange. Hele hestefolden og træet ved siden af blev oplyst, selv om det var mørkt.

Hestene blev ude i et hjørne af folden hele natten, selv om de altid plejer at gå ind i stalden. De stod ligesom i trance, da objektet hang nogle meter oppe over dem. Næste dag var de stadig i en slags chok. Man kunne bevæge en hånd foran øjnene på dem, uden at de reagerede. Hunden opførte sig også mærkeligt, mens det stod på. Da det forsvandt, var der ligesom et rødt halvmånelys en km mod vest i et stykke tid."

Fru A.C.: "Først troede vi, der kom røg op af skorstenen, men så kunne vi se, at det var et gråligt objekt, der hang over huset."

Fru D.C.: "Det hang 7-8 m over vores hustag, og 20-30 lamper lyste ned på tagstenene. Man kunne se genskæret."

Hr. J.J.: "Jeg kiggede ud af vinduet og så et objekt med skarpe lys hænge langt nede over haven. Det bevægede sig over mod sportspladsen og kom lidt efter tilbage, og fløj til sidst op og væk. For 20 år siden så jeg også et ufo ved Blangstedgård, og der gik bilen i stå, og jeg svedte af angst. Denne gang var jeg ikke bange."

Hr. H.P.: "Objektet var ude over marken og ikke mere end 150 meter oppe, skønner jeg."

En landbrugsmedhjælper: "Da jeg kørte hjem, var det så langt nede over bilen, at jeg var nødt til at stå ud for at kunne se hele objektet."

Det strømmede ind med vidneudsagn om mærkelige lys, som blev set i Odense S, Ringe, Årslev, Kværndrup, Korint og Fåborg. Alle fortalte det samme: at det lysende objekt var helt nede ved jorden, ofte kun få meter oppe. Man kunne se to ringe med skarpe lys, og det hele roterede langsomt, mens det fløj.

Ufo-invasion eller hvad? Ja, indtil andet var bevist.

De første opkald lød for mig tydeligt som laserlys, og jeg sagde til observatøren, at det måtte det være. Derefter indløb der samme aften og dagen efter nogle sager som ovennævnte, hvor vidnerne sagde, at de kendte laserlys, men at dette her var noget andet, da det var langt nede og lyste ting op ved jorden. Ydermere var det i nogle tilfælde fulgt efter dem.

Jeg besluttede at besøge et par af observatørerne og fik begge steder en god redegørelse for, hvad der var sket. De lokale fortalte, at der var brugt laserlys i Gislev til en rockkoncert torsdag aften, og at "Café - Diskotek 54" i Ringe hver torsdag, fredag og lørdag havde et laserlys kørende.

Jeg talte med én i en skiltebutik ved siden af diskoteket og fik at vide, at laserlyset havde kørt hver weekend i over en måned. Man kunne se apparatet ovre på diskotekets flade tag, hvor det stod og sigtede op mod himlen.

"Aha, en ufo-producent! - meget nydeligt, så er den sag jo opklaret." Der var bare lige det, at når den havde kørt i måske 12 aftener/nætter den foregående måned, hvorfor udbrød der så først panik blandt folk mellem kl. 21.40 og 22.00 - og så kun én aften?

Nogle af vidnerne fortalte, at de aftenen efter godt nok kunne se de sædvanlige uklare pletter oppe på skyerne dreje rundt og samtidig skimte selve lysstriben, men hvad var så anderledes i de famøse 20 minutter?

Alle vidnerne beskriver lysene på samme måde. To ringe med stærke lys, og det hele drejer rundt. Derudover svinger det fra side til side i en halvcirkelformet bane, og nogle så det svinge 25-30 gange frem og tilbage. Omdrejningsretningen for fænomenet skiftede efter hver yderstilling. Altså med stor sandsynlighed laserlys.

Forklaringen kan være, at der i den periode rullede en speciel atmosfære henover Fyn. En luftsammensætning, som kunne give anledning til en kraftig refleksion af lyset, således at strålen blev kastet ned mod jorden og kunne oplyse noget på jorden og i det hele taget snyde folk, så de følte, at de nærmest i nogle tilfælde stod midt i lyset.

Det kunne måske være en varmfront. Lyset vil brydes i et luftlag, hvor tætheden ændres. Ved passage af en varmfront vil der nederst ligge kold luft, og et stykke oppe kommer den varme luft. Nogle gange kan den varme luft flade helt hen over den kolde luft og ligge som en dyne hen over den (inversionslag) - og dermed virke som en slags spejl.

I ørkenen giver det anledning til fata morgana, hvor fx en oase kan spejle sig i varm luft et stykke oppe i atmosfæren og så ses som et perfekt billede af oasen oppe i luften, selv om den måske ligger 50 km væk.

En anden mulighed kunne være dannelsen af iskrystaller nogle kilometer oppe, måske i tilknytning til en koldfront. Meget karakteristisk var det, at fænomenet for alles vedkommende forsvandt ca. kl. 22.00, mens laserlyset kørte til sent om natten. Det er under alle omstændigheder et sjældent tilfælde, og første gang jeg har hørt om det i tilknytning til laserlys. En forklaring på den røde halvmåne har jeg derimod ikke fundet. ❑

Fata Morgana anno 1967?

Det er en meget varm juli-dag. Vejret er helt klart, og det er blikstille. Året er 1967. Klokken er 20.30. Leif er inde i sit telt på campingpladsen ved Stevns. Her hører han en mærkelig summen og spekulerer på, hvad det mon kan være. Han går derfor ned til vandet, hvor han sammen med flere andre campister ser ud over vandet. Den mærkelige summen synes at komme derude fra.

Der er også en besynderlig sky på himlen. Skyen ændrer facon og bliver til to halvkugler, der er trykket flade. Fænomenet er metalgråt og har forskellige farver ligesom refleksioner i et spejl. Der er nogle firkantede felter på den øverste halvkugle. Det er stort - rigtigt stort. Leif sammenlignede det med en storebæltsfærge.

Fænomenet svævede langsomt mod nord, mens vidnerne forundret så til. Det varede omkring 1 minut, indtil fænomenet meget hurtigt accelererede lodret op i luften og forsvandt. Lyden forsvandt også.

Da Leif nogle år efter kom tilbage til campingpladsen, mødte han nogle af vennerne fra dengang. Adspurgt om det mærkelige fænomen kunne de i første omgang ikke lige huske det, men efterhånden kom minderne dog tilbage. Men de havde ingen bud på, hvad fænomenet havde været.

SUFOI kommentar: De fleste karaktertræk passer fint med et "fata morgana" - altså en luftspejling. Det stille og varme vejr, observationen ud over vand og det "spejlagtige" udseende tyder meget i denne retning.

Observatøren, Leif, er da også enig i, at dette måske kan være tilfældet. Tilbage er blot den mærkelige summen, som os bekendt ikke er rapporteret tidligere i forbindelse med et fata morgana.

Kender nogen af vore læsere til dette eller har en forklaring, hører vi meget gerne herom. ❑

Per Andersen

Kikkede efter stjerneskud - og så cigarer

I august 1995 var der som sædvanligt ekstra mange stjerneskud (Perseiderne). Kim og Susi i Nivå besluttede at lægge sig på terrassen ved deres hus om aftenen for at opleve nogle af de mange stjerneskud. Det var koldt, og de puttede sig under flere dyner - men frøs alligevel bravt.

De så også stjerneskud - men fik mere med i købet end forventet. Mellem 23.30 og 24.00 så de begge et aflangt, mahognifarvet fænomen komme hen over himlen. Det bevægede sig fra øst mod vest, og Susi rejste sig for at kikke nærmere på det. De så begge, at fænomenet forsvandt i vestlig retning i Karlsvognen. Det forsvandt bare, mens det var på himlen, som om lyset blev slukket.

Fænomenet var aflangt, men noget kortere end "en cigar". Det var orange-brunligt. Begge observatører mener, at det ikke lyste i sig selv, men reflekterede lys fra en anden kilde. Farven var altså en farve på selve overfladen af fænomenet.

Efter 10-15 minutter kom fænomenet igen. Men denne gang var der ikke ét, men to ens fænomener magen til det første! Disse to objekter bevægede sig parallelt og i samme retning og hastighed som den første genstand. Altså også fra øst mod vest. Farven var også den samme. Eneste forskel denne gang var, at det ene af de to fænomener slog nogle små sving på himlen.

En uge efter observationen henvendte observatørerne sig til SUFOI, og undertegnede har foretaget både telefoniske interviews såvel som besøgt observatørerne på deres bopæl.

Begge observatører havde et meget godt indtryk af hændelsen, og de var meget præcise i deres angivelser. Alle genstandene havde bevæget sig hurtigt hen over himlen, og under en rekonstruktion blev varigheden af hver delobservation målt til 7-8 sekunder. Størrelsen af genstandene blev målt i udstrakt arm til 12 mm, altså lidt større end månen.

Kun på et par enkelte punkter var de to vidner ikke helt enige: Kim syntes, formen var lidt mere langstrakt i forhold til Susis angivelser, og ved farven var der også en forskel i opfattelsen.

Ingen af observatørerne havde nogen forklaring på, hvordan fænomenerne kunne være blevet oplyst. De bor i et villakvarter, og der er ingen industrier eller lign. i nærheden. Men de fastholder dog, at efter deres opfattelse, lyste genstandene ikke i sig selv, men reflekterede blot lyset fra en anden kilde.

SUFOI har ikke kunnet finde nogen forklaring på denne observation. Fænomenerne er så forskellige fra fly, satellitter, meteorer og projektører, at sådanne fejlkilder kan udelukkes. Balloner kunne være en mulighed, men på grund af manglende vind og fænomenets optræden to gange, synes dette ikke sandsynligt. ❑

Per Andersen

Danske rapporter fra 1994

AF TOKE HAUNSTRUP

SUFOI har gjort status over observationerne fra 1994. I dette år modtog SUFOI 199 rapporter. Heraf kan 8 klassificeres som ufoer. Rapporterne er indsamlet og undersøgt af SUFOIs rapportoptagere landet over. Efter endt analyse arkiveres rapporterne i SUFOIs Rapportcentral.

Lidt statistik

Vi har pr. 01.09.95 modtaget i alt 199 henvendelser om observationer fra 1994. Sammenligner vi med 1993, er der tale om et fald på 17%. Det er dog værd at bemærke, at vi fortsat ligger væsentlig over niveauet i slutningen af 80'erne. Eksempelvis omfatter 1989 kun 42 rapporter.

Figur 1 viser de store variationer i antallet af observationer pr. år gennem de seneste ti år.

Kikker vi lidt nærmere på året 1994, viser **figur 2**, hvordan observationerne fordeler sig på årets måneder. Maj topper med 28 rapporter, mens september slår bundrekorden med kun 4 henvendelser! Antallet ses at variere meget fra måned til måned.

Erfaringsmæssigt ved vi, at variationerne delvist hænger sammen med mediernes interesse for emnet. Er der megen omtale af ufoer, resulterer dette typisk i et øget antal henvendelser.

De 199 observationer fra 1994 fordeler sig som vist i tabel 1.

Tabel 1

	Antal	%
Identificerede	113	57%
Manglende data	78	39%
Uidentificerede	8	4%
Total	199	100%

Gruppen af identificerede rapporter omfatter alle de sager, som vi med sikkerhed har kunnet give en naturlig forklaring. Det ses, at gruppen tegner sig for 57% af henvendelserne.

Manglende data omfatter de rapporter, hvor der enten ikke har været data nok til at kunne give en entydig konklusion, eller hvor der ikke har været ressourcer til at lave en grundig undersøgelse. Denne gruppe omfatter lidt over 1/3 af alle observationer.

Tilbage bliver der altså kun 8 rapporter, som vi har haft mulighed for at undersøge nærmere, og som er forblevet uidentificerede. Uforapporterne udgør 4% af det samlede antal henvendelser.

Mht. de 113 rapporter vi har kunnet forklare, fremgår det af tabel 2, hvilke fænomener der har forårsaget disse rapporter.

Tabel 2

	Antal	%
Projektørlys/laserlys	41	21%
Meteor	29	15%
Fly	21	11%
Stjerne	8	4%
Planet	8	4%
Øvrige	6	3%
Total	113	57%

Bemærk, at procentstørrelserne i kolonnen yderst til højre angiver, hvor stor en andel af det *samlede* antal henvendelser, som udgøres af eksempelvis projektørlys/laserlys.

Som det ses af **tabel 2**, er projektører, meteorer og fly de langt hyppigste forklaringer. Sammenlagt udgør de lidt over 1/3 af henvendelserne til SUFOI.

Projektør- og laserlys er gennem de seneste 5 år blevet et meget almindeligt fænomen og ses ofte i forbindelse med byfester eller reklamearrangementer. Typisk lader man én eller flere projektører lyse op i himlen, mens de bevæger sig i forskellige mønstre. (Se også artiklen "Tyve minutter der rystede Fyn").

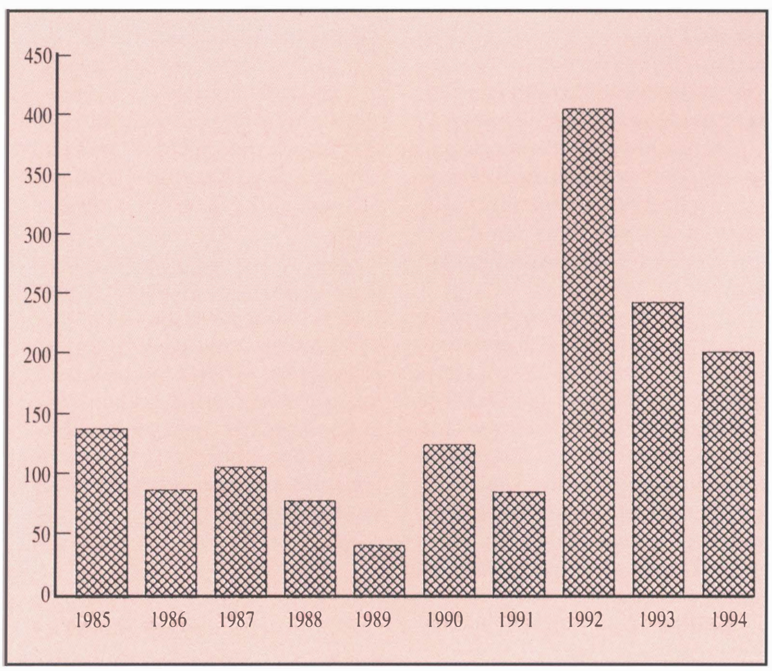

Fig. 1: Grafen viser, hvordan antallet af observationer fordeler sig over de seneste 10 år.

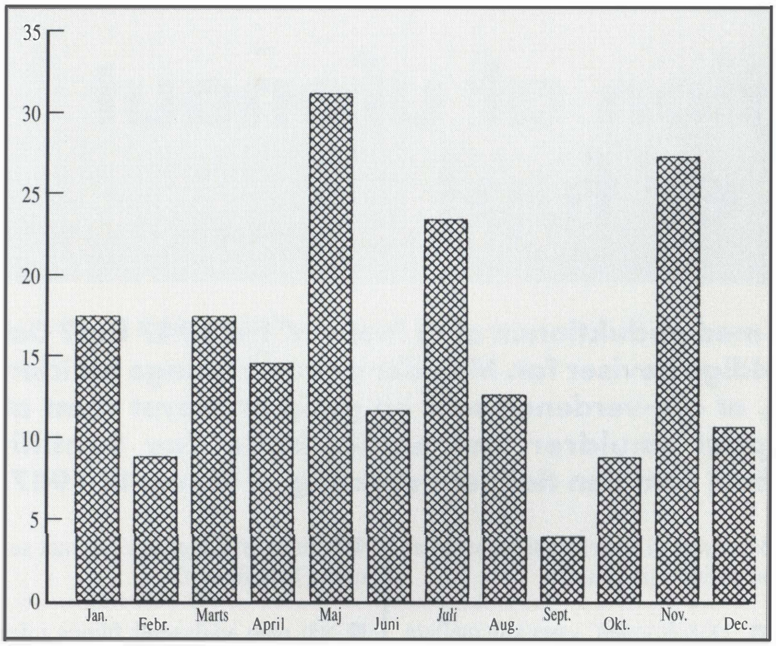

Fig. 2: Grafen viser, hvordan observationerne fra 1994 fordeler sig på årets måneder.

Tabel 3

Obs.dato	Obs.tidspkt.	Varighed	Obs.sted	Refereret i UFO-Nyt
28.01.94	Ca. 03.14 DNT	Ca. 5 min.	5000 Odense C	Nr. 3/94, side 6
14.02.94	Ca. 03.45 DNT	Ca. 5 min.	5220 Odense SØ	Nr. 3/94, side 6
17.02.94	Ca. 23.00 DNT	30 min.	9000 Ålborg	Nr. 1/95, side 4
04.04.94	01.05 DST	5-15 sek.	9210 Ålborg SØ	Nr. 2/95, side 5
28.04.94	Ca. 21.45 DST	5 sek.	Gevninge 4000 Roskilde	
08.05.94	Ca. 09.10 DST	30 sek.	5540 Ullerslev	Nr. 3/94, side 7
27.06.94	23.15 DST	Ca. 20 sek.	2610 Rødovre	Nr. 3/95, side 3
15.11.94	Ca. 04.45 DNT	4-5 sek.	4773 Stensved	Nr. 1/95, side 5

Ufo-rapporterne

Tabel 3 er en oversigt over de 8 rapporter, som det har været muligt at give betegnelsen "ufo".

I det følgende giver vi et kort referat af alle ufo-observationerne.

28.01.94, 5000 Odense C: En kvinde vågner kl. 03.14 DNT pga. et stærkt og blændende gult lys i soveværelset. Ud gennem vinduet ser hun et kraftigt lys bevæge sig langsomt forbi.

14.02.94, 5220 Odense SØ: En kvinde oplever, at soveværelset bliver kraftigt oplyst ved 03.45-tiden. Gennem vinduet iagttager hun et stærkt, rundt lys, som bevæger sig langsomt bort.

17.02.94, 9000 Ålborg: En mand iagttager stjernehimlen og får omkring kl. 23.00 DNT øje på et "tågeagtigt" og stillestående fænomen i Karlsvognen. Fænomenet forsvinder bag et skydække efter ca. 30 minutter.

04.04.94, 9210 Ålborg SØ: En amatørastronom observerer kl. 01.05 DST tre lys bevæge sig hen over himlen. Det ene af lysene skifter pludselig position i forhold til de to andre lys.

08.05.94, 5540 Ullerslev: En pensionist hører en susen og kikker op. Han iagttager en blåsort genstand, der bevæger sig lavt over nogle nærliggende kornmarker. Fænomenet bevæger sig fra side til side og passerer under nogle elledninger.

27.06.94, 2610 Rødovre: En kvinde observerer fra en taxa to lys bevæge sig hen over himlen. Lysene ændrer højde på himlen og indbyrdes position.

15.11.94, 4773 Stensved: En pensionist vågner ved en underlig lyd. Han står op af sengen og kikker ud ad vinduet i soveværelset og får derved øje på en skarp lysstråle, som oplyser fliserne udenfor. Lyset bliver svagere og forsvinder efter 4-5 sekunder.

Den følgende sag har ikke tidligere været omtalt i UFO-Nyt.

Lysglimt ved Gevninge

Gevninge er en lille by omkring 10 km vest for Roskilde.

Torsdag den 28. april 1994 går en 35-årig kvinde (LKH) aftentur med sin hund. Efter at været nået hjem igen lukker LKH hunden ud i haven - klokken er ca. 21.45 DST.

Straks efter begynder hunden at gø, og da LKH åbner døren, løber hunden ind og gemmer sig i stuen. LKH ser samtidig et lysglimt over haven og kan høre en "gnækken" og mærke en "snurren" på huden. Hun sammenligner det med den statiske elektricitet, man mærker på huden, når man fører hånden hen over en fjernsynsskærm.

Oplevelsen påvirker LKH så kraftigt, at hun skynder sig indendøre og ruller gardinerne ned. Efter lidt tid kikker hun ud igen, men bemærker intet usædvanligt. Selve oplevelsen varede blot 5 sekunder.

Det viser sig senere, at LKH's overbo kan bekræfte hændelsen, idet han også har bemærket en række glimt. Overboen hørte dog ingen lyd.

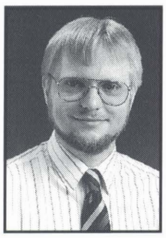
SUFOIs lokale rapportoptager, Lennart Pedersen, har talt med både LKH og hendes overbo og iøvrigt undersøgt området. Der ligger ikke nogen transformerstation el.lign. i nærheden af bopælen, som kan forklare hændelsen.

Fænomenets karakter synes dog alligevel at pege i retning af en eller anden form for elektrisk udladning. Nærmere en forklaring har SUFOI dog ikke kunnet nå i denne sag, som er arkiveret som uopklaret. ❑

Obduktion af ufonaut er fup!

Er den kontroversielle film med obduktionen af et "væsen" fra 1947 fup? Det er der stadig ingen endegyldige beviser for. Men der er nu så mange indicier, at vi godt tør konkludere, at ufo-verdenen nok en gang er blevet ramt af omfattende svindel. Tæppet smuldrer væk under både Ray Santilli, hovedpersonen i sagen, såvel som den tidligere datering af filmen til 1947.

AF PER ANDERSEN

Der er flere helt afgørende forhold, der tilsammen peger i retning af svindel. Selve obduktionen på filmen og "væsenet" virker ikke ægte. Historien bliver hele tiden ændret med nye detaljer - oplysninger ændres ligefrem - og ikke mindst smuldrer dateringen til 1947. Samtidig med, at Ray Santilli nu i mere end seks måneder ikke har ladet den originale film ordentlig undersøge.

En dansk overlæge i patologi, Karen Østergaard, har nøje undersøgt den påståede obduktion. Hun når til den konklusion, at der er tale om en dukke og ikke en rigtig obduktion. Denne konklusion er hun ikke ene om.

Der er mange grunde til at være skeptisk omkring selve indholdet på filmen:

- Kameramandens bevægelser er unaturligt overdrevne og urolige. Selv når han ikke bliver generet af andre og godt kunne tage en rolig sekvens af væsenet, bevæger han kameraet så meget, at det er svært at se detaljer på væsenet.

- "Obduktionen" varer kun mellem 1 1/2 og 2 timer, hvilket er helt uhørt, hvis der skulle være tale om et fremmed væsen. "Lægerne" er sjuskede og dokumenterer slet ikke deres arbejde eller organerne. En masse ting ved "liget" bliver slet ikke undersøgt. Der bliver heller ikke taget still-billeder, hvilket er helt utroligt.

- Lægerne undgår omhyggeligt at bevæge lemmerne på liget i større udstrækning, og de undgår at vende liget rundt. Som om der var tale om en model.

- Huden på liget er ikke elastisk. Fx når der bliver lagt et snit, trækker huden sig ikke sammen. Elastisk hud ville have givet efter, også ved fremmede væsener, når der er tale om bøjelige led som ved dette "væsen".

- Kun to af væggene i rummet ses under hele filmen!

- Når man analyserer filmen i detaljer, er der mange små tegn på, at kameramanden ved, hvad der kommer som det næste (som efter en drejebog). Eller en bestemt bevægelse af en læge fortsætter efter skift af film, selv om skiftet tager nogen tid.

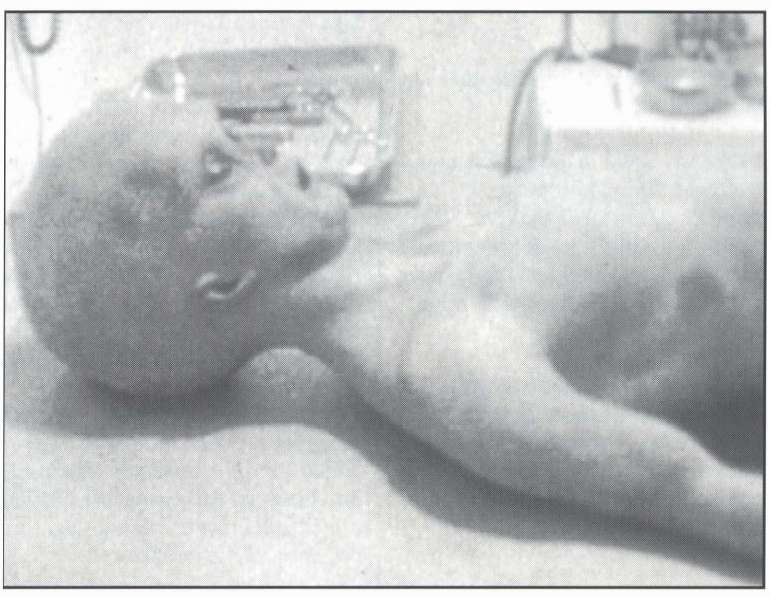
- En hinde bliver fjernet fra det ene øje så hurtigt og sikkert, at lægen enten ved, hvad han kan forvente, eller har gjort dette masser af gange før.

Mange patologer har udtalt sig om filmen. Selv om nogle mener, at der godt kunne være tale om et fremmed væsen, er de fleste nu enige om, at filmen ikke viser en ægte obduktion.

En enkelt engelsk patolog, Christopher Milroy fra Sheffield universitetet, har udtalt sig meget positivt om obduktionen. Det viser sig dog nu, at han er blevet betalt af Ray Santilli til at udarbejde en rapport, så Milroy kan næppe kaldes uafhængig.

Ligeledes siger eksperter i filmmodeller, at der sagtens kan være tale om en latex-model. Denne holdning har fx firmaet CFX Creature Effects ved Pinewood studierne. Men ikke alle er enige, fx mener Stan Winston (Oscar for special effects i Jurassic Park), at det er utrolig dygtigt lavet. Historien har dog vist, at næsten alt kan lade sig gøre, hvis man er opfindsom nok!

Filmeksperterne siger også, at hvis det er en model, er det et svindelnummer af nyere dato og ikke fra 1947. Dette har hidtil været et problem på grund af den antagede datering af filmen til 1947 - men som vi skal se i det følgende, er denne datering ikke længere sikker.

Et still-billede fra den omdiskuterede Roswell-obduktion. Billedet stammer fra videoen "Roswell. The Footage", som kan bestilles hos Roswell Offer, P.O. Box 1790, Marlow, Bucks. SL7 2RS, England, for £35.00. (Copyright: Roswell Footage, Ltd.)

Telefonen

En masse eksperter har kikket på de genstande, der ses i rummet under obduktionen, herunder specielt telefonen på væggen, uret og mikrofonen. Her er der imidlertid ikke meget at hente, for de eventuelle fupmagere har naturligvis forberedt sig grundigt på dette.

Ganske vist har ærke-skeptikeren Philip Klass meddelt verdenen, at ifølge bogen "Once Upon a Telephone" lancerede det amerikanske teleselskab AT&T først med den pågældende type vægtelefon i 1956, men denne konklusion holder ikke. En anden bog, "The Telephone Connection", skrevet for samlere af gamle telefoner, viser, at et andet selskab (Western Electric) allerede fra 1937 havde vægtelefoner som den i filmen.

Det har også været påstået, at snoet telefonledning ikke fandtes i 1947, men heller ikke dette er korrekt. Uret på væggen synes også at være aldersmæssig korrekt, mens det stadig ikke er afklaret, om mikrofonen i rummet fandtes i 1947. I hvert fald en enkelt kilde påstår, at mikrofonen er af nyere dato, men der mangler stadig flere undersøgelser.

For de mennesker, der mener, at filmen er ægte, er dette selvfølgelig gode argumenter. Men i realiteten tæller de ikke meget. Hvis der er tale om svindel, er der tale om svindel af høj karat, og personerne bag ville naturligvis sørge for, at de meget synlige genstande i rummet ville være tidsmæssigt korrekte.

Datering til 1947?

Derimod har et virkelig slagkraftigt argument været, at filmen tilsyneladende har kunnet dateres til 1947. Denne datering stammer blandt andet fra et bestemt mønster i kanten af filmen. Kodak har skriftligt bekræftet, at de har haft et lille stykke film fra indledningen (uden væsenet på), og dette har vist en kode, der kun blev anvendt i 1927, 1947 og 1967.

Når nogle havde tiltro til filmen, var det i høj grad, fordi fotoeksperten Bob Shell gik ind i sagen og udtalte efter en undersøgelse af et stykke originalfilm, at den med 95% sikkerhed var fra 1947. Han fastslog tilsyneladende, at filmen var en Kodak Super XX film, der var i produktion fra starten af 1940erne til 1957. Sammen med mærkerne på kanten indsnævrede det dermed årstallet til netop 1947!

Og Bob Shell er ikke hvem som helst. Han er kvalificeret til at være ekspertvidne i fotospørgsmål og har skrevet bøger mv. om fotografi.

Men nu er der rejst stor tvivl om Bob Shells rolle i hele denne historie. Bob Shell modtog 2 x 3 enkeltbilleder fra filmen, og han har senere indrømmet, at han ikke kunne fastslå med sikkerhed, at de faktisk viste obduktionsrummet. Han har også indrømmet, at han ikke selv har set mærkerne i kanten. Af forunderlige årsager manglede disse kantmærker - ja faktisk hele den ene kant - på de stumper, som Shell modtog fra Santilli. Det samme var i øvrigt tilfældet med den stump film, som filmselskabet Fox modtog fra Santilli. Det eneste, Shell og Fox har set af kantmærkerne, er en fotokopi!

Hvad så med bestemmelsen af filmen til en Kodak XX film? Bob Shell indrømmer nu, at hele analysen bestod i, at han brækkede filmen over og snusede til den. Fordi den lugtede på en bestemt måde, mente han, at det måtte være en sådan film.

Dermed er Shells datering af filmen yderst usikker. Samtidig viser det sig, at han heller ikke er uafhængig - selv om han er meget vag omkring sit forhold til Ray Santilli.

Det er imidlertid bevist, at han i virkeligheden har et tæt forhold til Santilli. På et tidspunkt har han ligefrem sagt, at Santilli har hyret ham til at hjælpe sig. Det er også givet, at Santilli har givet Shell rettighederne til at skrive en bog om obduktions-filmen, og det er Shell i fuld gang med. Uafhængig - nej!

Hvad er konklusionen på dette: En person, der skal tjene penge på en bog om filmen, modtager nogle stumper film, som han ikke entydigt kan sige er fra originalfilmen, og som mangler kantmærkerne. Det kan man ikke rigtig bruge til noget!

I øvrigt udtalte Bob Shell den 17. november 1995, at "jo mere jeg studerer filmen, desto mere bliver jeg trukket mod konklusionen, at den er ægte". Men han har også udtalt, at "jeg er ikke i tvivl om, at filmen til sidst kan vise sig at være et fupnummer".

Dobbelteksponering

Kodak har siden sommeren 1995 tilbudt at analysere filmen kemisk, hvis de måtte få et stykke originalfilm. Hermed ville en datering blive sikker. Dette har Ray Santilli sagt, at han var interesseret i, men han har alligevel ikke leveret film til Kodak (selv om han tidligere har leveret til Shell og Fox).

Så kunne man jo tro, at Bob Shell kunne sende sine stykker til Kodak til analyse. Men dette har han ikke villet gøre og har udtalt, at "han ser ikke noget formål med dette". Så efterhånden som månederne går, uden at Santilli/Shell tager initiativ til en Kodak-analyse, må man blive mere og mere skeptisk.

En årsag til, at Santilli ikke er interesseret i en kemisk analyse af filmen, kunne være, at kantmærkerne ikke er originale på filmen, men eksponeret over. Dette er præcis, hvad en anden fotoekspert, Clive Tobin (Tobin Cinema Systems), mener er tilfældet. Han konkluderer efter at have set filmen på tv, at filmen ikke er en originalfilm, men et såkaldt positivt aftryk (hvilket faktisk står negativt).

Denne bedømmelse foretager Tobin på basis af en række tekniske forhold ved filmens udseende. Hvis dette er rigtigt, er det for det første givet, at kameramandens historie ikke hænger sammen (at han har beholdt nogle originale ruller film).

For det andet betyder denne vurdering, at filmen kan være en slags "dobbelt-eksponering". Clive Tobin er overbevist om, at filmen er kopieret efter 1960, og at resultatet kan stamme fra to kilder: Mærkerne på *kanten* kan været kopieret fra en hvilken som helst film fra 1947, mens *indholdet* af filmen kan være af nyere dato.

Historien ændrer sig

Efterhånden, som tiden er gået, er det blevet klart, at detaljerne i historien hele tiden ændrer sig - eller er blevet tilføjet. Det er yderst karakteristisk, at Ray Santilli hen ad vejen kommer med flere og flere detaljer, i stedet for at lægge alle kortene på bordet fra starten. Det er typisk, at man i starten stort set ikke kunne få oplysninger fra ham, og der gik lang tid, inden han overhovedet ville svare på spørgsmål.

Et godt eksempel er spørgsmålet om, hvorvidt filmene skulle have en sekvens med den daværende præsident Truman. I begyndelsen af marts 1995 blev Santilli spurgt, hvad der var det mest overbevisende ved filmen. Santilli svarede: "Jeg var ikke i tvivl, da jeg så præsident Truman."

Men der er aldrig dukket film op med præsidenten. Santilli har siden forsøgt at forklare denne udtalelse med, at han havde set en rulle film, der havde mærket "Truman". Desværre kunne man ikke se noget på den pågældende film (kvaliteten var for dårlig).

En anden forklaring kunne tæn-

☞

kes at være, at fupmagerne havde computer-kopieret Truman på noget af filmen, men resultatet blev for dårligt til, at man ville offentliggøre det. I øvrigt var Truman ifølge sin dagbog slet ikke i området på det pågældende tidspunkt.

Et andet eksempel: En af de første gange filmen blev vist, var der en indledning med ordene "Restricted access, A01 classification". Men efter det blev klart, at denne kodning aldrig er blevet anvendt af militæret, forsvandt den pludselig igen og er aldrig blevet set på senere kopier af filmen.

Kameramanden

Det afgørende punkt i historien er dog den anonyme kameramand, som Santilli påstår, han købte filmen af. Det er givet, at Santilli har oplyst navnet på kameramanden til "Jack Barnett" eller "Jack Barrett", men om det er et dæknavn vides ikke med sikkerhed.

Det er også givet, at Santilli af samme mand købte nogle Elvis-film. Santilli havde personlig kontakt til kameramanden, og kameramanden sendte ham et bånd med sin historie personligt indtalt.

Det vakte derfor stort postyr, da fransk tv den 23. oktober 1995 kunne afsløre, at man havde interviewet en vis Bill Randle i USA. Denne Bill Randle passede perfekt til profilen af den person, som Santilli hævdede at have købt både Elvis- og obduktionsfilmen fra. Bill Randle bekræftede tilsyneladende også, at han havde solgt filmene til Ray Santilli. Men bomben var, at han ikke var den oprindelige kameramand til obduktionsfilmen. Randle havde obduktionsfilmen fra en Jack Barnett, der var død allerede i 1957!

Hvis denne Bill Randle taler sandt, lyver Ray Santilli - og omvendt! Hvem af dem, der taler sandt, må blive op til de kommende måneder at vise.

Dette er blot en af de mange løse ender i sagen. En anden er fx, *hvor* filmen blev overført fra den "originale" 16 mm version til video. Bob Shell har påstået, at dette gjorde firmaet Rank i England, mens Ray Santilli siger, at konverteringen skete i USA. Ingen af delene har vist sig at kunne bekræftes.

Endnu en løs ende er et mærkeligt besøg, som Santilli siger, han fik i sommeren 1995. Det var nogle kinesiske embedsmænd, der påstod, at de i 1994 havde fået forevist den helt samme obduktionsfilm af nogle CIA-personer. Hvordan dette hænger sammen med resten af historien vides endnu ikke.

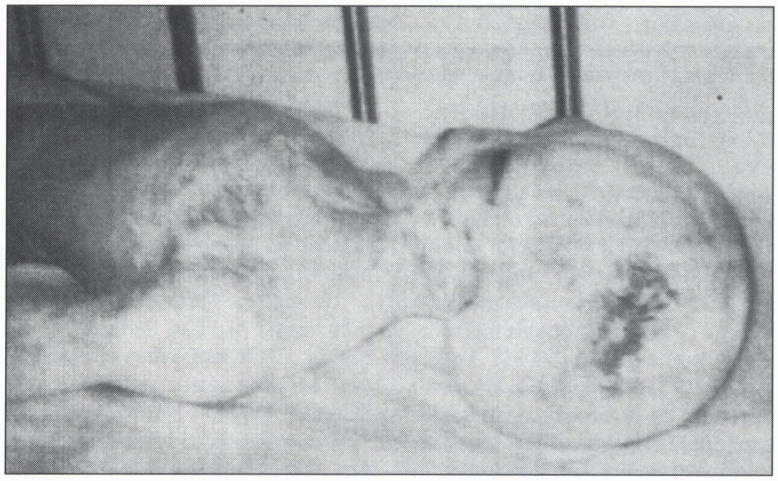
Hele sagen er siden blevet yderligere forvirret af, at nogle fotos af endnu en påstået ufonaut er dukket op fra Hong Kong. Men disse har nu vist sig at have en naturlig forklaring: De stammer fra produktionen af spillefilmen "Roswell".

Svindel?

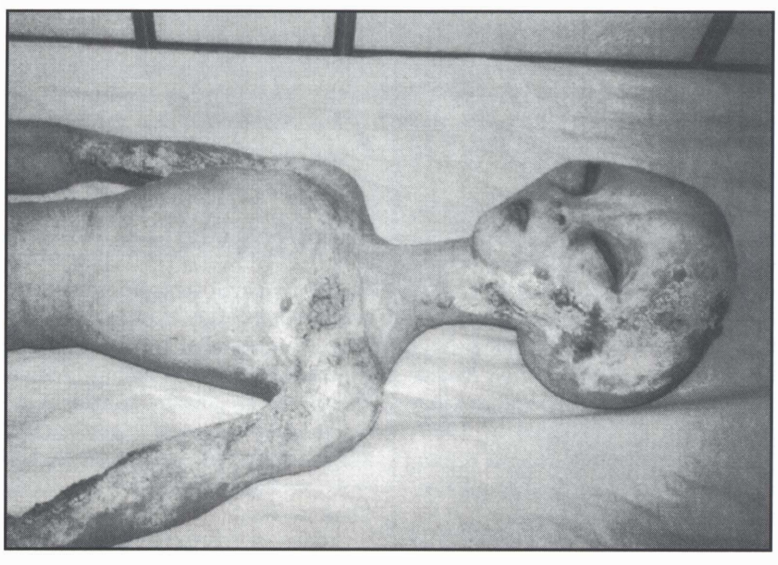
I juli 1995 kom der en anonym fax fra en person, der arbejder for en filmdistributør i England. Faxen påstod, at obduktionsvideoen var et fupnummer udtænkt og udført af fire personer: Ray Santilli, Gary Shoefield, John Lundberg og Rod Dickinson. Det skulle have kodenavnet "Black Project", og formålet skulle ganske enkelt være at tjene penge.

John Lundberg og Rod Dickinson deltog faktisk i forevisningen af obduktionsfilmen i maj 1995 i London, hvor de udviste stor interesse for folks reaktioner på filmen. Blandt andet interviewede de Philip Mantle fra BUFORA ved den lejlighed.

Lundberg og Dickinson har været dybt involveret i at producere fal-

Det verdensomspændende computernetværk Internet er en forunderlig ting. Det kan bl.a. bruges til at sprede rygter lynhurtigt. I løbet af kort tid kan tekster, billeder m.m. vandre Jorden rundt adskillige gange. Historier omskrives, så man til sidst ikke ved, hvad der er sandt eller falsk. Rygterne i forbindelse med Roswell-obduktionen er bestemt ingen undtagelse.
Øverst ses et foto, der sammen med to tilsvarende fotos har cirkuleret på Internet i nogen tid. Billedet skulle efter sigende vise et fremmed væsen fundet i Kina. Billederne blev oprindeligt sat i cirkulation på Internet af Hong Kong-journalisten Angus Wong, som havde scannet dem fra en kinesisk avis, som angiveligt havde dem fra en japansk ufo-gruppe, som vist nok havde dem fra...
I virkeligheden er der intet mystisk ved det kinesiske ufo-væsen. Eris Andys, som var producer på spillefilmen "Roswell", har set billederne og kan med 100 procents sikkerhed fastslå, at billederne er taget på "The International UFO Museum & Research Center" i Roswell. På dette museum udstiller man en af de fire dukker, som blev skabt til spillefilmen. Dukken ses på nedenstående foto. (Fotos: Fortean Times 84)

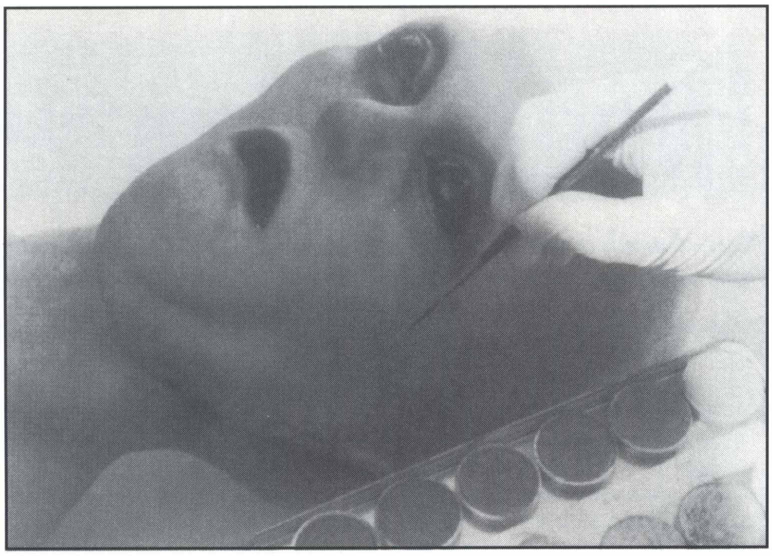

ske korncirkler i England sammen med Robert Irving og Jim Schnabel, en tidligere CIA-ansat, der siden 1993 har boet i England. Lundberg og Dickinson er også meget erfarne i produktion af latex-modeller for tv og teatre.

I et interview med George Wingfield har Ray Santilli anført, at han ikke kendte Lundberg og Dickinson, hvilket Wingfield mener ikke passer. Wingfield har givet udtryk for, at han mener, at filmen er blevet forfalsket i England i løbet af 1993/1994.

Men også denne historie har sine huller. Hvorfor skulle det så have været nødvendigt at involvere Volker Spielberg i Tyskland, der rejste pengene til købet af filmen, og som ligger inde med væsentlige dele af den? Volker Spielberg er en virkelig person, der er blevet interviewet af flere.

Samtidig er et andet rygte blevet givet til Graham W. Birdsall fra organisationen Quest i England. Ifølge dette rygte blev den falske film produceret af fire personer i Texas, USA, i løbet af 1993/1994. Kroppen skulle ifølge denne historie ikke være en model, men en 12-årig pige med kraftige deformiteter, og årsagen til forfalskningen skulle være at lave en efterligning af en film af en obduktion foretaget ved et påstået ufo-styrt i Texas i 1950erne.

I august 1995 modtog redaktionen af "Fortean Times" tre fotos, der viser nogen, der maler på et hoved, som til forveksling ligner hovedet på Roswell-væsenet. Hvorfor billederne er sendt til "Fortean Times", vides ikke. Måske for at vise, hvor let man kan skabe en vellignende model. (Foto: Fortean Times 84)

Konklusion

Der er stadig ingen endelige beviser for, at obduktionsvideoen er et fupnummer - langt fra. Det er også sandsynligt, at ingen af ovenstående rygter om svindel er korrekte i alle detaljer (selv om de har interessante fællestræk). Men tager man alle indicier som helhed, peger de kraftigt i en bestemt retning: Ufologien har oplevet endnu en skæmmende forfalskning.

Ikke alene de positive argumenter taler i denne retning: Hele den måde obduktionen foregår på, og den måde væsenet ser ud på. Men først og fremmest de *manglende* beviser og den *manglende* dokumentation er påfaldende:

Hvorfor har historien fra Ray Santilli hele tiden ændret sig? Hvorfor er filmen *stadig* ikke blevet grundigt undersøgt af Kodak? Hvorfor kan Santilli ikke fremlægge den mindste form for dokumentation for nogle af sine mange påstande. Os bekendt foreligger der ikke ét eneste stykke papir

☞ *Fortsættes side 22*

Roswell-filmen - kort fortalt

Filmens bagmand er Ray Santilli, der har været agent for kunstnere, haft pladeselskab og driver copyright handel. I begyndelsen af 1993 søgte han efter Elvis-film i USA hos en kameramand. Denne kameramand fortalte, at han også havde film af "obduktionen af en fremmed".

Det viste sig, ifølge Santilli, at være 22 filmruller med flere forskellige optagelser: En visuel undersøgelse af et væsen i et telt, to forskellige obduktioner, optagelser af nedstyrtningsstedet, optagelser af "kontrolpaneler" og "I-bjælker" med symboler og optagelser af præsident Truman. Senere viste det sig, at kun nogle af rullerne faktisk kunne ses.

Kameramanden havde arbejdet for militæret og var i juni 1947 blevet kaldt til obduktionen og nedstyrtningen. Han havde sendt filmene til militæret, men de 22 ruller var der "problemer med", så han havde beholdt dem for at få dem efterbehandlet. På trods af flere henvendelser til militæret henvendte de sig aldrig for at få de 22 ruller film.

Santilli besøgte kameramanden og så filmen. Santilli siger, at han straks ringede til Kodak, hvor han fik at vide, at kodningen på kanten af filmen svarede til 1927, 1947 eller 1967.

Først havde Santilli en aftale med Polygram, om at de skulle købe obduktionsfilmen. Gary Shoefield fra Polygram tog til USA, men mødte ikke kameramanden. Kameramanden påstod, at han i mellemtiden var blevet syg og indlagt.

Imidlertid sprang Polygram fra, da man var bange for filmens retsforhold. Santilli ville selv købe filmen, men havde ikke pengene (US$ 100.000). Han solgte derfor på forhånd den ene af obduktionsvideoerne til samleren Volker Spielberg i Tyskland (senere Østrig) og fik dermed penge til at købe filmen.

Filmen blev endelig købt i starten af 1995. I maj 1995 blev noget af filmen vist i Museum of London for medierne, idet Santilli ønskede at sælge rettighederne for at tjene penge på filmen.

Rettighederne blev efterfølgende forhandlet til en række selskaber, og den 28. august 1995 blev filmen officielt vist i en række tv-programmer over hele verden. Salget af en video med hele obduktionsfilmen startede også denne dato. ❑

(Copyright: Roswell Footage, Ltd.)

Dansk ekspert-udtalelse

Den danske overlæge i patologi, Karen Østergaard, har studeret den uforkortede version af "obduktionen". Hendes kommentarer er:

Sektionsstue og udstyr

Selve sektionsstuen virker for så vidt plausibel nok til udførelse af smittefarlige sektioner. Ruden med en person bag ved virker heller ikke unaturlig - vedkommende kunne være en hjælper. Det mest påfaldende er, at stuen ikke er udstyret med et bord til undersøgelse af organer - det er standardudstyr i hvert fald herhjemme.

Skabet til venstre virker umotiveret. Det kunne være et køleskab, men hvorfor står det så åbent?

Udvalget af skalpeller, sakse og pincetter er der heller ikke noget at sige på - de virker måske lidt grove, og der mangler tilsyneladende knive, men det er vanskeligt at se i detaljer på filmen. Derimod er saven forkert. Selv på filmens tidspunkt må man have benyttet elektriske save i forbindelse med sektioner i USA. Der mangler desuden både vægt og mål.

Personernes påklædning er ikke påfaldende [heri er de fleste øvrige uenige /pa].

Alt i alt kan man sige, at filmen kunne været optaget på en sektionsstue, men det er lige så sandsynligt, at stuen er opbygget til formålet med lånt inventar, og at man ikke har fået det hele med og har måttet til isenkræmmeren for at supplere op.

Personerne og undersøgelserne

Personerne virker ikke som rutinerede patologer: Undersøgelserne er usystematiske, og den måde, der skæres på, er alt for forsigtig.

Det er påfaldende, at "liget" kun undersøges på forsiden og ikke vendes, og det er påfaldende, at armene ikke røres, og at kun det ene ben bevæges og da meget forsigtigt [selv om det er usandsynligt, kunne disse ting være sket på de ruller film, som kameramanden ikke havde /pa].

Det er meget usædvanligt, at hele organblokken ikke tages op og undersøges samlet. Det, at undersøge organerne i liget, er noget, man kender fra gamle stik, men ikke fra moderne praksis. Måden organerne undersøges på, er også helt usædvanlig. Normalt klipper man tarme, hjerte, blodårer mv. op og undersøger dem under selve sektionen, ligesom der lægges snit i lever, nyrer og andre organer, og snitfladen studeres.

Måden kraniet behandles på virker helt forkert. Saven er som nævnt påfaldende, men selv med en håndsav ville man prøve at undgå at save andet end hjerneskallen igennem, for at få hjernen ud så hel som mulig. En skive af hjerneskal og hjerne som her, virker højst useriøst.

Prøvetagningen, som den foregår på filmen, er heller ikke i overensstemmelse med normal praksis. Normalt fixeres alle prøver i formalin, umiddelbart efter at de er taget. Prøverne virker også meget store.

Går man ud fra, at "væsnet" er det første af sin art, og at sektionen har til formål at bibringe videnskaben så megen viden som muligt om "væsnets" anatomi, virker den helt amatøragtig. Man ville da i det mindste uddissekere de største muskler, nervebaner og knogler, ligesom man ville interessere sig grundigt for blodkarrenes forløb.

Det er under alle omstændigheder påfaldende, at der ikke fotograferes under sektionen.

Liget

Da "liget" i det ydre er meget menneskelignende, må man gå ud fra, at det "opfører" sig analogt med rigtige menneskelig. Med det som baggrund mangler ligpletterne, der kommer meget hurtigt, efter at døden er indtrådt, og blodstriberne ved snittene er påfaldende. Sådan bløder en levende ved et skarpt snit, men når man skærer i huden af en død, kommer der en blanding af blod og kropsvæske ud, der ikke danner striber.

Hudens tykkelse er bemærkelsesværdig ensartet. På mennesker er tykkelsen meget varierende. Tilsvarende er hjerneskallens farve påfaldende. På et menneske er den næsten hvid, når man trækker hovedhuden af. Og tilsyneladende mangler ribbenene.

Endelig er det påfaldende, at ansigtet virker meget stift. Selv når der bliver trykket kraftigt, som i forbindelse med savningen, bevarer kinder og læber deres former bl.a. furene ved næsen. Det virker ikke, som om det er dødt væv, man rører ved.

Alt i alt vil jeg mene, at der næppe er tale om et lig, men snarere om en dukke af en art. ❑

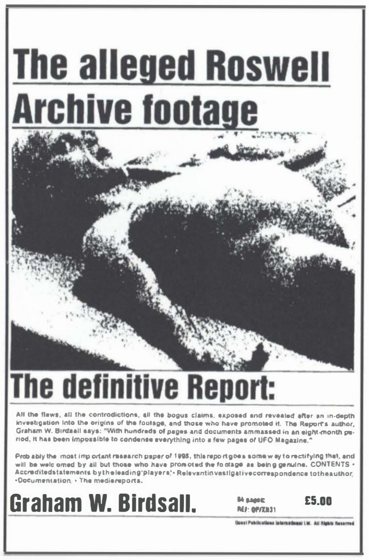

Den endelige rapport?

Roswell-filmen vil utvivlsomt blive behandlet i mange kommende bøger, uanset om filmen viser en fup-obduktion eller ej. Den første udgivelse dukkede op i september 1995, da redaktøren af det britiske "UFO Magazine" Graham W. Birdsall udgav et 64 siders illustreret hæfte med titlen "The alleged Roswell Archive footage. The definitive report".

Hæftets titel er noget af en tilsnigelse, for det kan af gode grunde ikke fortælle den endelige historie om filmen, da polemikken fortsætter her i 1996. Men hæftet giver et godt overblik over sagens udvikling set fra en britisk synsvinkel fortalt af en person, der føler sig snydt og holdt udenfor.

Sagen er nemlig den, at filmen er blevet solidt markedsført af BUFORAs Philip Mantle, der ved at bruge BUFORAs navn har givet Ray Santilli en hjælpende hånd ved at blåstemple filmen så meget, at

seriøse ufologer har villet beskæftige sig med den. Og ifølge Graham Birdsall har Philip Mantle også gjort alt for, at Graham Birdsall og fællerne i QUEST ikke måtte se filmen inden den officielle offentliggørelse.

Birdsalls redegørelse er lang og grundig med kopier af korrespondance og avisartikler og krydret med mange sure opstød over, at QUEST ikke måtte "lege med" og analysere filmen.

Birdsall konkluderer - ikke overraskende - at obduktionen er et falsum. Efter læsningen sidder man med en lumsk fornemmelse af, at hvis Santilli havde henvendt sig først til QUEST og holdt BUFORA udenfor, ville QUEST såmænd nok også have erklæret filmen for ægte og markedsført den for sølle mammon.

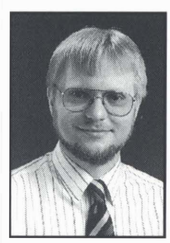
"The alleged Roswell Archive footage" koster £ 5.00 og kan bestilles hos Quest International Ltd, 1st Floor, 66 Boroughgate, Otley, Near Leeds, LS21 1AE, England.

Kim Møller Hansen

GAO-rapport udgivet

Siden begyndelsen af 1994 har den amerikanske myndighed GAO (rigsrevisionen) undersøgt, hvad der kunne gemme sig om Roswell-nedstyrtningen i de amerikanske arkiver. Efter 18 måneders arbejde udkom deres officielle rapport i sommeren 1995. Her er konklusionen.

AF PER ANDERSEN

Igennem flere år har det amerikanske kongresmedlem Steven Schiff forsøgt at få at vide, hvad der virkelig hændte i Roswell i 1947. Mange i den ufologiske verden mener, at der styrtede et rumskib ned, hvorimod det amerikanske luftvåben i 1994 offentliggjorde en rapport, hvor de konkluderede, at det var et ballonkompleks fra tophemmelige Mogul-forsøg.

I begyndelsen af 1994 satte GAO i USA (svarende til rigsrevisionen) en undersøgelse i gang. Den skulle grave gamle papirer frem for at belyse, om alt var gået rigtigt til i forbindelse med behandlingen af Roswell-hændelsen. Deres rapport på 20 sider blev i sommeren 1995 overdraget til kongresmand Schiff efter 18 måneders undersøgelser.

Rapportens konklusioner

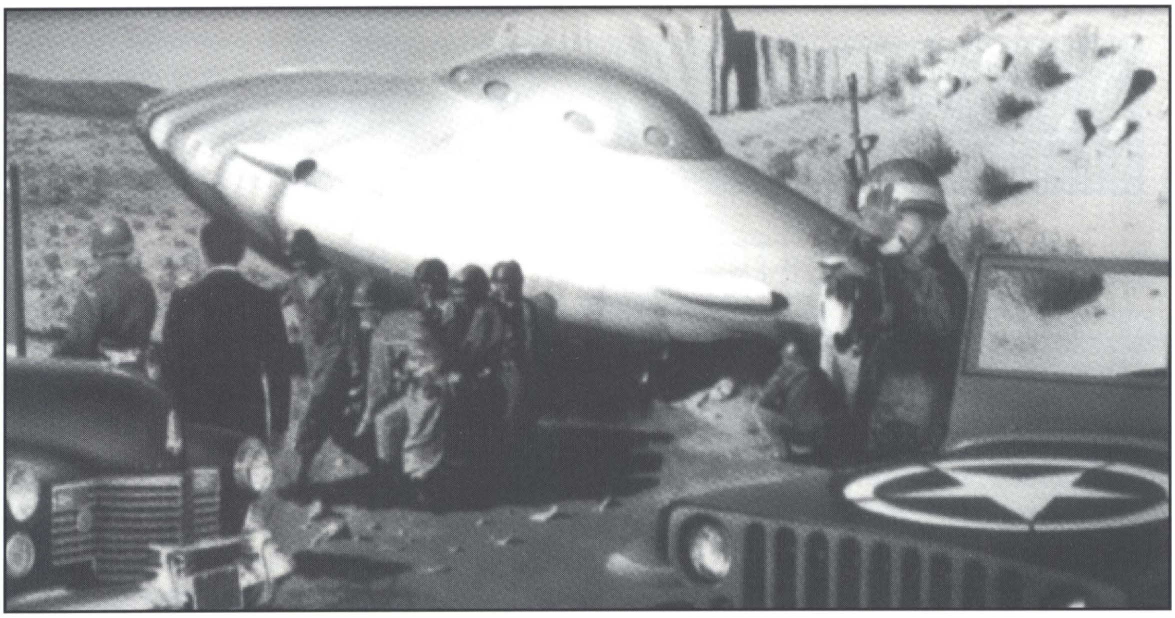
Rapporten slår fast, at eventuelle ulykker med luftfartøjer skulle dokumenteres og rapporteres, mens dette ikke var tilfældet med ulykker med vejrballoner. Men GAO fandt ingen rapporter om forulykkede luftfartøjer fra perioden i 1947, hvor Roswell-hændelsen fandt sted.

GAO kikkede også efter dokumenter i al almindelighed om hændelsen, men fandt kun to sølle dokumenter, og ingen af disse indeholder noget revolutionerende: Det ene dokument var en rapport fra Roswell-basen om en "flyvende disk,

UNITED STATES GENERAL ACCOUNTING OFFICE

☞

(Tegning: Patrick Kinn/ UFO Features)

der senere blev forklaret som en vejrballon". Det andet var en meddelelse fra FBI om, at der var fundet en højtgående vejrballon med reflektor ved Roswell.

Det var derfor et meget magert resultat, som GAO kunne fremvise. Til gengæld fandt GAO ud af, at en del arkiver fra perioden var blevet destrueret. Det gjaldt fx de administrative arkiver fra marts 1945 til december 1949 og de udgående meddelelser fra basen fra oktober 1946 til december 1949. Det kunne ikke fastslås, af hvem eller hvordan disse arkiver var blevet destrueret.

Fejltagelsen

Det, som ufologer tit anfører som et afgørende element i hele Roswell-sagen, er, at militæret på daværende tidspunkt selv offentliggjorde en pressemeddelelse med overskriften "Flyvende disk styrtet ned". Dette fik automatisk alle til at tænke på, at der var tale om en "flyvende tallerken".

Det hele var dog én stor misforståelse, og hvordan denne opstod, fremgår af det ene af de to officielle dokumenter fra 1947, der nævner hændelsen.

Dokumentet oplyser bl.a.: *"Luftvåbenet orienterede telefonisk dette kontor om, at et objekt, der angiveligt var en flyvende disk, blev bjærget nær Roswell, New Mexico. Disken er sekskantet i facon og var udhængt under en ballon med et kabel."*

Der var altså virkelig tale om "en disk", og det var blot dette, som presseofficeren uvidende om betegnelsen "flyvende tallerken" (der var opfundet kun få uger forinden) anvendte i sin overskrift. Da pressemeddelelsen blev kendt over hele verden, og alle begyndte at snakke om "flyvende tallerkener", fortrød militæret naturligt nok denne bommert.

(Tegning: Wes Crum)

Kongresmedlem tilfreds

Selv om Schiff beklager, at vigtige arkiver fra den kritiske periode er forsvundet, er han dog generelt tilfreds med GAO's undersøgelser. Han betegner rapporten som "professionel og grundig".

Om ikke andet så førte GAO's undersøgelser til, at det amerikanske luftvåben selv iværksatte en undersøgelse af hændelsen i Roswell. Luftvåbenets rapport udkom i 1994 og konkluderede som nævnt, at der formodentlig ikke var tale om en vejrballon, men om et top-hemmeligt ballonkompleks fra projekt Mogul - et projekt med højtgående balloner til undersøgelse af russiske atomforsøg.

Schiff betoner dog, at visse arkiver er forsvundet, og antyder dermed, at noget fordækt er sket i sagen. Dette er der dog ingen beviser eller indicier for.

Et andet resultat fra GAO undersøgelsen er netop et negativt resultat: at man ikke fandt nogen dokumenter om hændelsen ud over de to nævnte.

For eksempel undersøgte man referater fra alle møder i NSA (National Security Agency) fra 1947 og 1948 uden at finde én eneste omtale af hændelsen i Roswell. Dette er vanskeligt at forestille sig, hvis der virkelig var styrtet et rumfartøj ned i juli 1947. ❑

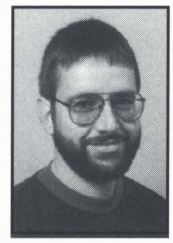
NATIONAL SECURITY AGENCY
UNITED STATES OF AMERICA

Kilder:
Pressemeddelelse udsendt af Steven Schiff, 28. juli 1995
Rapport B-260246 fra General Accounting Office, National Security and International Affairs Division, 28. juli 1995
SUN No. 35, September 1995

Nattelys over Addingham

I november 1983 så politibetjent Anthony Dodd og hans hustru Pauline et stort objekt, der fløj i lav højde nær landsbyen Addingham i North Yorkshire. Inden objektet forsvandt, lykkedes det Dodd af tage tre billeder. De regnes i dag for at være Storbritanniens bedste bud på fotos af et ufo.

AF KIM MØLLER HANSEN

FOTOS: ANTHONY DODD

Om aftenen den 7. november 1983 forlod Pauline og Anthony Dodd hjemmet i Grassington. De skulle til et møde i Ilkley. Det var hundekoldt, men himmelen var stjerneklar og smuk, så de nød turen.

Omkring kl. 19.30 befandt parret sig ca. 1,5 km nord for landsbyen Addingham. Her fik Pauline øje på en samling røde, blinkende lys, der bevægede sig i samme retning som bilen. Anthony opdagede også lysene og fortalte senere:

"Jeg opdagede et objekt, der bevægede sig i samme retning som os. Det fløj meget lavt, måske 15 grader over horisonten. Det bevægede sig imod de nærliggende bakker. Det så ud, som om det var overstrøet med en masse røde lys, der blinkede. Det var måske kun 1,5 km væk."

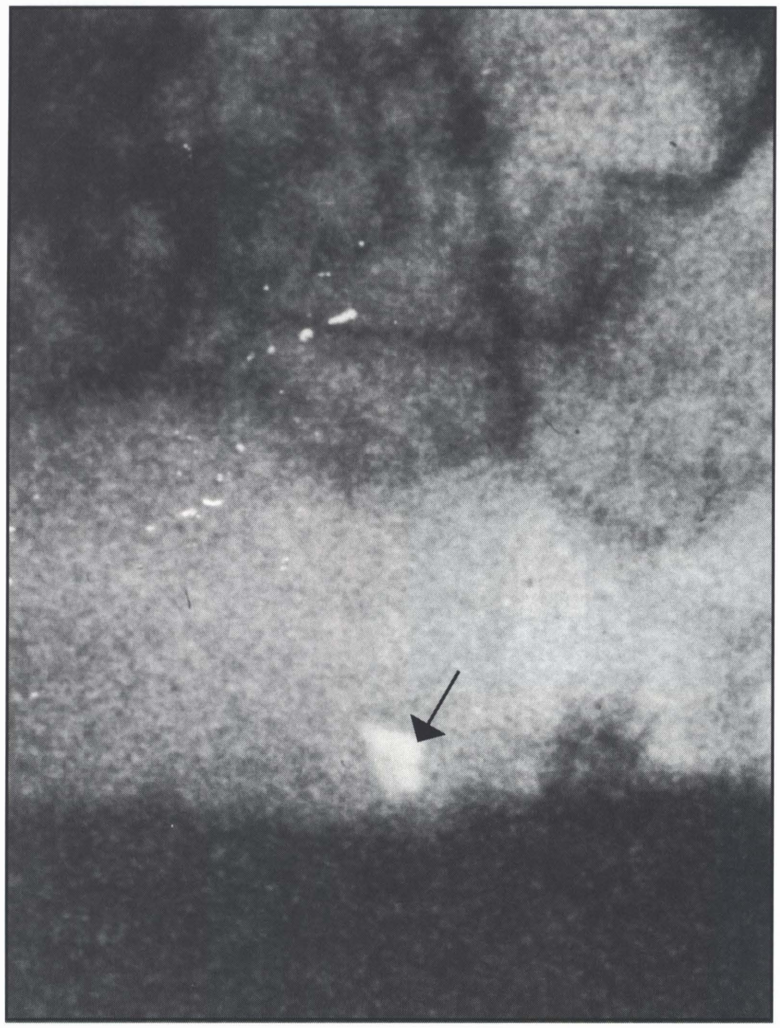
Parret fortsatte køreturen, mens de talte om lyset. Kort efter dukkede ufoet op igen. Anthony parkerede bilen nær et hegn og greb kameraet fra bagsædet.

Han fortæller:

"Jeg tog flere billeder i hurtig rækkefølge. Jeg havde på det tidspunkt ingen fornemmelse af, om det lykkedes mig at få et billede af genstanden eller ej."

Imens betragtede Pauline objektet gennem en 10 x 15 kikkert. Hun beretter:

"Det lignede en snurretop og var dækket af røde lys, som pulserede. Ingen af os hørte den mindste lyd fra objektet."

Anthony Dodds første foto af det uforklarlige lysfænomen taget den 7. november 1983. Kameraet var et Canon A1 med en Kodacolour VR 1000 film, taget på 1/8-1/4 sek. GSWs analyser viser, at lysfænomenet ser ud til at bestå af tre sammenhængende større lys omgivet af damp eller røg.

Efterforskning

Næste dag blev filmen afleveret og fremkaldt på et fotolaboratorium - og Anthony var heldig: Billederne viste et lysfænomen, som så underligt ud!

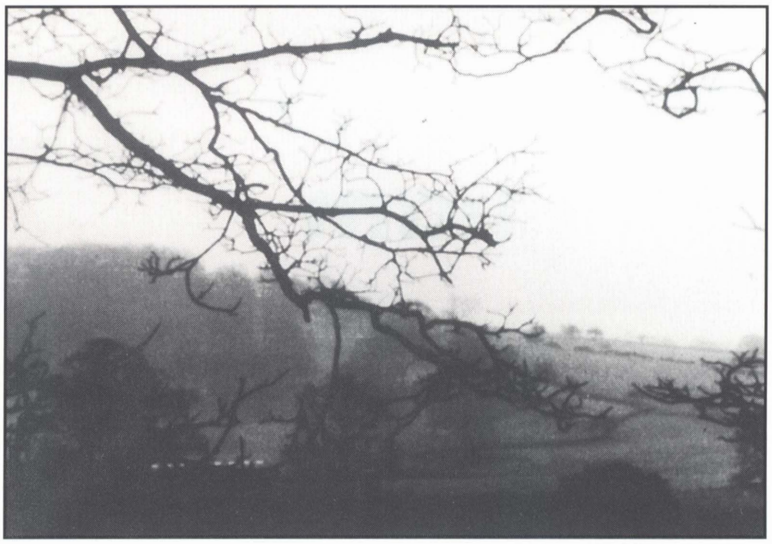
Den dag, billederne blev taget, var solen gået ned omkring kl. 16, og der var intet andet lys i området mellem fotografen og fænomenet.

Objektet så ud til at flyve med kun 50 km/t i 15-30 meters højde.

Den nærmeste militærbase er Menwith Hill, en amerikansk lyttestation 25 km fra observationsstedet. Aviserne omtalte ikke andre, der havde set noget uforklarligt i området den pågældende aften. Og de nærmeste flyvepladser og RAF baser fastholdt, at et objekt, der fløj så lavt, ikke kunne spores på radaren. En lokal helikopterflyveplads lå stille denne aften, ligesom en ballon kunne udelukkes som årsag til observationen og billederne.

☞

Ufo-foto

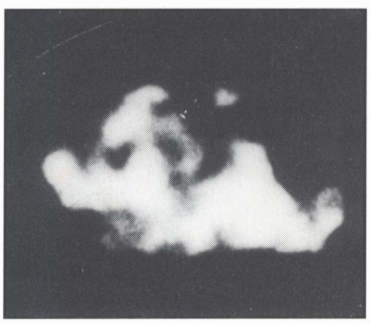
Dagslysfoto af det sted, hvorfra Anthony Dodd tog sit berømte ufo-foto. På observationsnatten var der næsten helt mørkt i området. Foruden ufo-fænomenet var de eneste lyskilder det svage lys fra landsbyen Ilkley seks km derfra samt lyset fra en enlig gård.

North Yorkshire er kendt for mange observationer af uforklarlige lys. De lokale bønder har siden midten af 1970'erne set mange mystiske lys, der både om dagen og ved nattetide har skræmt får og andre husdyr fra vid og sans. Politiet i North Yorkshire kender mange af disse hændelser, og i 1977 så politibetjent Anthony Dodd sit første ufo. Siden da har han altid haft to kameraer med lysfølsom film med sig, når han tog hjemmefra. Man kunne jo aldrig vide...Og den 7. november 1983 skete det så.

Da det ikke så ud til, at man kunne finde en naturlig forklaring på fænomenet, sendte Anthony Dodd billedmaterialet til analyse hos Ground Saucer Watch (GSW) i USA. GSW havde på daværende tidspunkt specialiseret sig i at bruge computere til analyserer af formodede ufo-fotos.

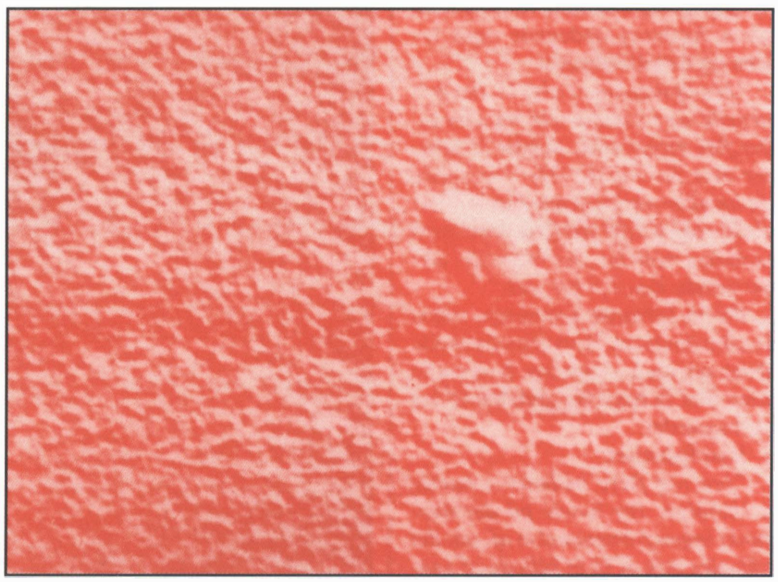
Efter en serie analyser af billederne konkluderede GSW: *"Billederne er blevet analyseret af GSW og er Storbritanniens første fotos af et uidentificeret objekt."* ❑

Kilde:
UFO Magazine, July/August 1995 (QUEST International, P.O. Box XG60, Leeds, LS15 9XD, England)

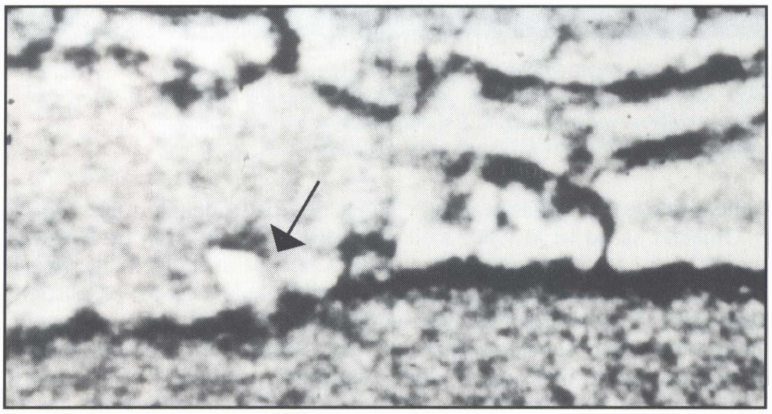

Meget kraftig forstørrelse af lysfænomenet på et af Anthony Dodds tre fotos. GSWs analyser tyder på, at det uidentificerede fænomen er 10 m i diameter og omkring 1,2 km fra vidnerne.

I dag er Anthony Dodd "Director of Investigations" i Quest Publications International, Ltd., der udgiver tidsskriftet "UFO Magazine".

Ved at bruge kantforstærknings-teknik på Anthony Dodds billeder kunne GSW fastslå, at der ikke på nogen måde var fusket med billederne. GSWs teknik kan fx afsløre snore, som en model kan være ophængt i.

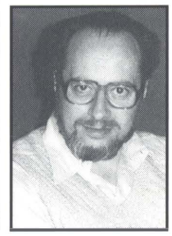

Dette GSW-analysefoto viser bl.a., at lysfænomenet befinder sig lige over horisonten.

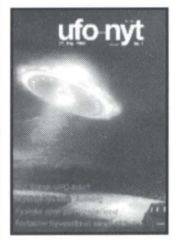
UFO-NYT 1995

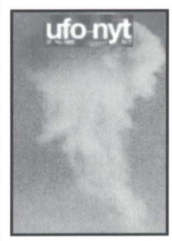
Indholdsfortegnelse UFO-Nyt 1995

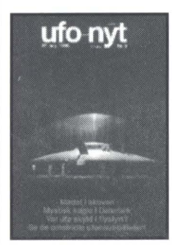
VED JØRGEN BENGTVIG

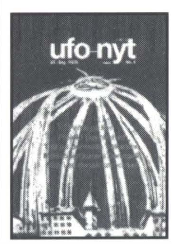

Læses sådan: nr./side

NYHED!

Lej eller køb videofilm hos SUFOI

Shirley MacLaines filmatiserede selvbiografi: På Dybt Vand...
Nu kan du til rekordlav pris købe en næsten fire timer lang filmatisering af Shirley MacLaines ekstraordinære oplevelser bl.a. af ufoer i Sydamerika.

Da disse film blev vist på tv for mange år siden, havde de et meget stort seertal. Og ikke uden grund: Filmen om og med den kendte og elskede skuespiller var både en varm og uhyggelig spændende skildring af hendes kontakt til den alternative verden. Hvordan hun søgte efter meningen med sit liv. Og hvordan hun havde kontakt med ufoer i Peru. Nu kan du se eller gense denne spændende serie på video.
Dokumentarfilm med Shirley MacLaine, Charles Dance og John Heard. To kassetter med i alt 230 minutter.
Købspris KUN kr. 190 incl. forsendelse

Messengers of Destiny
Den første af videoerne om de fantastiske lys over Mexico, bl.a. optaget under solformørkelsen i 1991. Flere af dem er virkelig mystiske, og de mærkelige lys blev filmet af masser af mennesker. Det er en af de mest spændende film om ufoer, vi har set i lang tid.
Købspris kr. 250 incl. forsendelse
Lejepris kr. 90 for en uge

Masters of the Stars
Videoen fortsætter, hvor "Messengers of Destiny" sluttede: Optagelser af de mest omfattende og hyppige ufo-hændelser i Mexico. Bl.a. en hændelse, hvor tre ufoer blev filmet over en motorvej - trafikken gik helt i stå på grund af de mystiske lys. Denne video er mindst lige så spændende som forløberen.
Købspris kr. 250 incl. forsendelse
Lejepris kr. 90 for en uge

The Terrestrial Connection
Her kan du opleve FN-foredraget, som blev holdt af den tidligere NASA konsulent Richard Hoagland. Derudover indeholder videoen bl.a. optagelser af den underlige stenformation på Mars, der ligner et ansigt.
Købspris kr. 190 incl. forsendelse

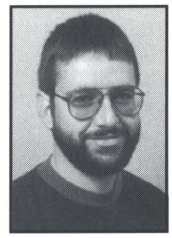
SUFOI Video
Video med over to timers spændende optagelser om ufoer. Bl.a. med rekonstruktioner af nogle af de bedste, danske observationer gennem tiderne og interviews med vidnerne. Derudover interviews med en række af SUFOIs nøglepersoner: Per Andersen, Peter Nørgaard, Bo M. Nielsen og Toke Haunstrup.
Denne video må du absolut se! *Kan kun lejes.*
Lejepris kr. 90 for en uge

Videoerne kan bestilles ved at indbetale beløbet på giro 9 11 77 25 til SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte. Skriv venligst på modtagerdelen, hvilke(n) videofilm der bestilles.

Mystik og ufoer på CD-ROM

AF KIM MØLLER HANSEN

Stort og småt om lidt af hvert

Mange forbinder CD-ROM produkter med flotte multimedie-produktioner med lyd, videoklip, hypertext, animationer m.m., men sådan er "2.000 Greater & Lesser Mysteries" ikke.

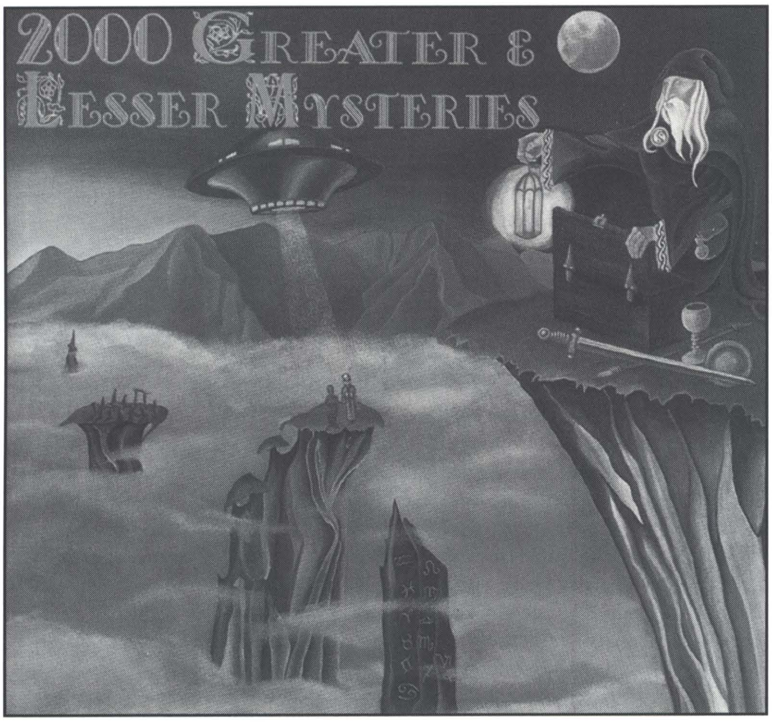
Det er først og fremmest en tekstbaseret CD-ROM, og det vil sige sådan ca. 2.300 dokumenter med omkring 40 mio. ord!

CD-ROM'en er inddelt i 133 hovedkataloger med alt muligt mere eller mindre mystisk mellem himmel og jord: Ufoer, kold fusion, evighedsmaskiner, cryptozoologi, Aleister Crowley, FBI, hekse, ny-religiøse bevægelser, Nostradamus, runer, biorytmer og meget, meget mere.

Adskillige bøger og tidsskrifter gengives i fuldtekst, ligesom der er 20 programmer vedr. astrologi, narkotika, Tarot, læsning i teblade o.lign.

Indholdet er samlet op på Internettet. Så hvis man ikke selv orker at gå på opdagelse på nettet, men har hang til det mystiske eller helt udflippede, er der masser af læsning og enkelte billeder at gå om bord i på denne tekstarkiv-CD-ROM, hvor skidt og kanel er godt blandet!

"2.000 Greater & Lesser Mysteries", Rod Smith, 1995, £ 21, udgivet af: Public Domain Software Library Ltd., Winscombe House, Beacon Rd, Crowborough, E. Sussex TN6 1UL, UK

Sandheden om ufoerne

Det er lækkert at lege med en CD-ROM, som er let at gå til og finde rundt på, har en passende mængde tekst, 49 videoklip, 100 lydsekvenser og 64 billeder - og så oven i købet hedder "UFOs...The Real Story". Og når så hele molevitten på 300 Mb præsenteres på en smart og underholdende måde af en atomfysiker, der har brugt 36 år på ufo-fænomenet - hvad mere kan man så forlange?

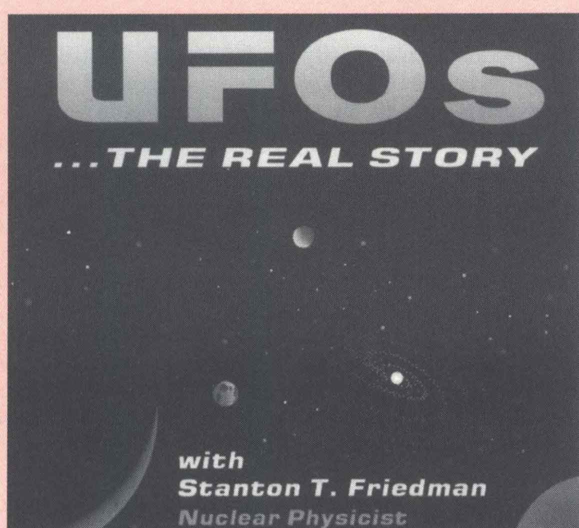
Seriøsitet, såmænd!

Problemet med "UFOs...The real Story" er nemlig, at den ser på ufoproblematikken gennem Stanton Friedmans briller. Hans verdensbillede er dejligt enkelt: Vi får besøg af fremmede intelligensvæsner, for bl.a. Betty Hill og Travis Walton har nemlig mødt dem og været særdeles tæt på. Rumfartøjerne har lavet aftryk i jorden i Delphos og dermed bevist, at de er fysiske objekter. De fremmede kommer fra Zeta Reticuli, for det viste de selv Betty Hill på et stjernekort, dengang hun var bortført. Selvfølgelig styrtede der et fartøj ned i Roswell, og den amerikanske regering tilbageholder sandheden. Det bevises af MJ-12 dokumenterne. Osv. osv.

Hvis man deler Stanton Friedmans verdenssyn og kan godtage hans "bevisførelse", er denne CD-ROM simpelthen guf for enhver ejer af en computer med lydkort og CD-ROM drev.

"UFOs...The real Story", Unity Publishing, fax 506-457-0669 (Canada). Internet email unity@nbnet.nb.ca.
Pris: US$ 39.95 + porto US$ 3.00.

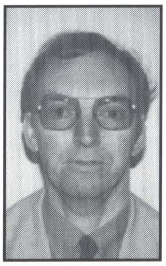
Stanton Friedmans World Wide Web side er http://medianet.nb.ca/medianet/atlantic/ufo/sfhome2.htm. ❑

Nyt fra Australien

Siden marts 1995 har en lille landsby nær Sale i Østvictoria, Australien, været hjemsøgt af en del mærkelige hændelser. Den australske ufoforsker Keith Basterfield har talt med nogle af de lokale indbyggere, og vi bringer her et sammendrag af oplevelserne.

AF KEITH BASTERFIELD

Den 28. marts 1995 omkring kl. 22 så en teenage-dreng et diskosformet objekt med røde og blå lys. Drengen vækkede sin mor, Denise, som bekræftede sønnens observation.

Fra deres hjem kunne de gennem vinduet se et objekt, som svævede forholdsvis højt over naboejendommen. Objektet var meget tydeligt. Det roterede, mens lysene skiftede mellem hvidt, rødt og blåt.

Nogle uger senere traf Denise sin nabo, Elaine, som fortalte, at hun den 28. marts gik tidligt i seng og hurtigt faldt i søvn. Kl. 22.07 blev hun af uforklarlige grunde vækket og havde en underlig følelse af, at nogen betragtede hende. Hun så ud gennem soveværelsesvinduet og så i nordøstlig retning, 30 grader oppe, et pyramideformet objekt med et meget klart lys, som roterede.

Lyset var først hvidt, men ændrede sig så til flødefarvet, så svagt blåt og endelig rødt. Det roterede så hurtigt, at der ikke var et mellemrum mellem farverne. Objektet kom skiftevis nærmere og fløj så længere bort.

Elaine så det i alt flytte sig fire gange. Kl. 22.40 ringede hun til en anden nabo, og da hun vendte tilbage til vinduet, var objektet væk. Hun så det samme objekt næste nat.

Begge kvinder har siden hændelsen i marts set andre usædvanlige lys. De mener begge, at lysene er stationære og ikke følger stjernernes bevægelse på 15 grader i timen over himlen.

Kvinderne er sikre på, at det ikke var Venus. Lysene blev set på en klar og skyfri nattehimmel. Nogle nætter var lysene lige så tydelige som Venus.

Det blå lys

Da Denise nogle uger efter den første hændelse vendte hjem fra et besøg i en anden lille landsby i nabolaget, fik hun pludselig "myrekryb". Hun var alene hjemme, lå på sin seng og så ud ad vinduet. Hun fik pludselig øje på et blåt lys og besvimede.

Da hun vågnede, kunne hun huske, at der var nogle væsener i værelset. Blandt væsenerne var en mandlig skikkelse, som ikke så ud som de andre, men måske var et menneske.

Elaine vågnede på omkring det samme tidspunkt, mellem 03.00 og 04.00 og så et meget klart, svagt blåt lys, som nærmede sig hendes hus langs den 500 m lange indkørsel. Lyset blev større og større, da det nærmede sig. I løbet af få sekunder fløj det over huset. Det var fuldstændig lydløst.

I den senere tid har Elaine i en periode på to til tre uger set en anden type lys på himlen. Mod vest har hun i flere tilfælde set 2-3 lys. Nogle gange fløj lysene meget hurtigt i hver sin retning. De var blå og røde og blinkede. Når der var flere lys, var det ene normalt større end de andre. De bevægede sig ikke over himlen som stjerner og planeter.

Den 15. juli 1995 ringede Elaine til Denise for at fortælle hende om de to lys, som hun netop betragtede. Denise gik udenfor, hvor hun så et af de lys, som Elaine fortalte om. Det andet var fløjet væk.

Denise gik ind og ringede til sin mand, som var på besøg hos en anden nabo, for at bede ham se efter lysene. Det viste sig desværre, at han var på vej hjem til fods. Den sidste halve kilometer før han nåede hjem, havde han hørt en underlig summende lyd, som han ikke kunne lokalisere.

Flere rapporter

Andre rapporter fra området:

1. En mand, som befandt sig i en fyrreskov, fortæller, at han så et lys flyve over træerne, mens han hørte en summende lyd.
2. Den 4. juni 1995 kl. 18.15 så to kvinder, der spadserede nær deres hjem, et mærkeligt orange lys flyve mod dem. Det forsvandt pludseligt. Den følgende nat så den ene af dem et lydløst lys, mens hun kørte i sin bil nær hjemmet. ❑

Oversættelse: -for

Fortsat fra side 13

fra Santilli som dokumentation (flybilletter fra rejse og ophold i USA, konvertering af 16 mm til video etc. etc.).

Jeg er fortsat overbevist om, at nøglen til de endelige beviser eller modbeviser ligger i at få fundet kameramanden (hvis en sådan findes). Den nye udvikling med Bill Randles påstande er derfor interessante, men savner i øjeblikket yderligere dokumentation.

Indtil videre må vi imidlertid konkludere, at hele sagen er svindel. Vi vil dog fortsat følge den nøje, og senest i UFO-Nyt nr. 4 i år vil vi i en opfølgende artikel gøre rede for en evt. ny udvikling i sagen.

Kilder:

Tak til Anders Heerfordt, Lars H. Andersen m.fl. for hjælp med at skaffe de hundredevis af siders dokumentation, der er kilde til denne artikel.

Af specielle kilder kan nævnes:

Graham W. Birdsall: New Claim On Roswell Autopsy "Footage" Sparks Controversy. UFO Magazine, Jan/Feb 1996

David Bloomberg: "Alien Autopsy" - Blooper List

Linda Moulton Howe: Interview With Ray Santilli - Are the Autopsies Real? Earth Mysteries Report

Philip Klass: Telephone in "Alien Autopsy" Reveals Film is Hoax. SUN, November 1995

John Powell & Rebecca Shatte: Bob Shell, in His Own Words. 19.11.1995

Philip Randle: An Interview With Ray Santilli. I: UFOs, Examing the Evidence

Rebecca Shatte: New Revelations Could Destroy Santilli Story

Rebecca Shatte: The Alien Autopsy Roller Coaster

Clive Tobin: Dating the Santilli Film. MUFON UFO Journal 330, October 1995

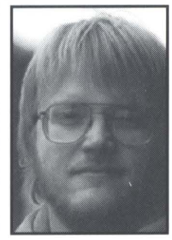
Ed Uthman:Fox's "Alien Autopsy" - A Pathologist's View. 15.09.1995

George Wingfield: Santilli Film, Should Alien DORA Really be Alien HILDA? GW Bulletin 12, 22.11.1995

Karen Østergaard: Bedømmelse af troværdigheden af sektions-sekvensen i filmen The Roswell Case (personlig korrespondance)

Nye bøger

AF LARS THOMAS

The Complete Book of UFOs
An Investigation into Alien Contacts and Encounters
af Peter Hough & Jenny Randles
Piatkus 1995
ISBN 0-7499-1506-4

Hvis denne bog havde været en spegepølse, var den uden tvivl blevet meldt til myndighederne for falsk varebetegnelse. Den er meget langt fra at være en komplet bog om ufoer, og den er heller ikke nogen undersøgelse. Derimod er den en ganske udmærket bog om ufoernes historie. Det er mig en gåde, hvorfor bogen simpelthen ikke bare blev kaldt "A History of UFOs" i stedet for.

Bogen tager sit udgangspunkt i de luftskibe, som blev set over Amerika i 1880'erne, og fortsætter derfra op til vore dage, hvor den slutter med den store ufo-bølge over Belgien, og det iranske luftvåbens kamp med mærkelige flyvende maskiner.

På vejen kommer vi en tur rundt om alle større ufologiske begivenheder inden for de sidste hundrede år, bl.a. foo-fighters, ghost rockets og Condon-rapporten, Whitley Strieber, Majestic 12 og Roswell-styrtet.

De fleste emner (der er 36 kapitler, som dækker hvert sit emne) behandles i sagens natur kun ganske kortfattet. Det kan naturligvis ikke være anderledes i en bog af denne type. Ikke desto mindre får man alligevel et noget ujævnt indtryk af de forskellige ting.

I betragtning af, at begivenheden omtales som værende af yderste vigtighed, står der fx forbavsende lidt konkret i kapitlet om den mulige nedstyrtning af en ufo i Rendlesham Forest i England. Forfatterne får dog alligevel gjort opmærksom på, at Jenny Randles har skrevet ikke mindre end to bøger om denne hændelse.

Man kan dog finde mange interessante oplysninger i bogen alligevel. Fx kom det som lidt af en overraskelse for mig, at der er så stor geografisk forskel på de såkaldte mænd-i-sort tilfælde. Disse mystiske sortklædte herrer, der af og til dukker op efter særligt detaljerede ufo-iagttagelser og udspørger eller truer vidnerne.

I Nordamerika giver beretningerne om mænd-i-sort indtryk af, at de i virkeligheden er forklædte rumvæsener. I Europa er mænd-i-sort derimod altid almindelige mennesker, som påstår, at de arbejder for forskellige regeringsorganisationer.

Bogen slutter med en gennemgang af nogle af de vigtigste teorier til forklaring af ufoerne. Det er igen meget kortfattet, men man får en klar fornemmelse af, hvor stort og kompliceret et emne ufoer i virkeligheden er.

"The Complete Book of UFOs" er nok ikke en bog for folk, der har været interesseret i ufoer længe. For dem vil der ikke stå ret meget nyt i den. Til gengæld vil den uden tvivl være den perfekte gave, hvis man har en bekendt, som lige er begyndt at interessere sig for mærkelige himmel-fænomener.

Dark White
Aliens, Abductions and the UFO Obsession
af Jim Schnabel
Hamish Hamilton 1994
ISBN 0-241-13415-3

Denne bogs særprægede titel er et citat. Det stammer fra en amerikansk kvinde, som påstod, at hun var blevet bortført af en ufo, og undersøgt af dens besætning, en gruppe små spinkle væsener med store hoveder og store øjne, og en mærkelig "mørk hvid" (dark white) hudfarve.

Kvinden er kun en af mellem 6 og 10 millioner mennesker, som, alene i Nordamerika, på et eller andet tidspunkt er blevet bortført af rumvæsener. Det siger i hvert fald den amerikanske ufoforsker og kunstmaler Budd Hopkins, der i mange år har været en af de førende abduction(bortførelses)-forskere.

Det er først og fremmest Hopkins, der har gjort bortførelsesfænomenet kendt: Onde tunger siger, at han ligefrem har opfundet det, og det er derfor ham, der er den centrale figur i bogen.

Den amerikanske forfatter Jim Schnabel, som debuterede i 1993 med "Round in Circles", en bog om de engelske korncirkler og de mange sære eksistenser der omgiver dem, ser denne gang nærmere på de mange mennesker, som enten påstår, at de en eller flere gange er blevet bortført af ufoer, eller som lever af at hjælpe de bortførte til at få et afklaret forhold til deres oplevelser.

Bogen præsenterer os for mange af de mest specielle tilfælde inden for bortførelser. Der er fx folk, som er blevet bortført med jævne mellemrum siden barndommen, og som tilsyneladende står på god fod med deres bortførere. Men der er også andre, som udsættes for ydmygende gynækologiske undersøgelser og mærkværdige eksperimenter.

"Hvad vil de med os?" spørger et af ofrene på et tidspunkt, og det er et spørgsmål, det nok ville være interessant at få svaret på. Hvis nogle af disse begivenheder vel at mærke overhovedet har fundet sted andre steder end i ofrenes fantasi.

Kritikere har gang på gang påstået, at alle disse historier om eksperimenter og besøg i ufoer, der dukker frem af folks underbevidsthed, når Budd Hopkins eller andre hypnotiserer dem, i virkeligheden er noget, som undersøgeren bevidst eller ubevidst leder dem til at tro på.

Og man kan godt få en mistanke om, at det virkelig forholder sig sådan, når man læser Budd Hopkins' liste over de forskellige typer af bortførelsesofre.

En type 5 har således kun *"a vague sense of a buried trauma."* Hvis det er nok til at "bevise", at en person på et eller andet tidspunkt er blevet bortført af en ufo, så er der ikke meget håb for nogen af os.

Tilhængerne mener til gengæld, at de mange enslydende historier er det bedste bevis på, at fænomenet virkelig eksisterer. Folk, som mener noget andet, er derfor stivnakkede skeptikere eller regeringsagenter, eller også er de selv blevet bortført på et eller andet tidspunkt, og nægter at se virkeligheden i øjnene.

"Dark White" er på samme tid både en god og en dårlig bog. Den giver et godt og objektivt overblik over dette mildest talt særprægede emne, men den mangler i høj grad den personlige indlevelse og begejstring, som forfatteren lagde for dagen i "Round in Circles". Det hele behandles pænt og redeligt, men jeg savner lidt mere bid i tingene. Det bør dog ikke afholde nogen fra at læse den. "Dark White" er nok den bedste bog om bortførelser, der er til at få lige nu. ❑

11/3-96

Kort fortalt

Nyt rejsemål for folk med hang til varme

Astronomer har offentliggjort, at man måske har fundet den første planet, der kredser om en stjerne nogenlunde som vores egen sol. Astronomerne har studeret stjernen Pegasi 51 og fundet ud af, at den bevæger sig, som om en planet kredser om den.

Hvis dette er rigtigt, har Pegasi 51 en planet i en afstand af 7 millioner km, hvilket er meget nærmere end Merkur i forhold til vores Sol. Det vil betyde, at temperaturen på planeten vil være omkring 1.000 grader celcius - og den vil dermed være næsten rødglødende! Dette er indtil videre kun spekulation, men astronomer over hele verden forsøger nu at bekræfte disse antagelser.

Hvis opdagelsen holder stik, er det den første opdagelse af en planet omkring en "normal" stjerne. Hidtil har man kun kunnet konstatere to planeter med en størrelse som Jorden omkring en pulsar i stjernebilledet Jomfruen.

Kilde: Sky & Telescope's News Bulletin, October 1995. */pa*

FBI beslaglægger månesten

Inden en formodet månesten nåede på auktion i Manhattan før jul, blev den beslaglagt af FBI og sendt til NASA til undersøgelse. Mens auktionsfirmaet hævder, at stenen blev foræret til en amerikansk forretningsmand efter Apollo 12 missionen, mener NASA, at stenen er et stykke månesten, der blev stjålet i posten i 1970.

Det var lidt synd for sælgeren. Man forventede, at stenen ville indbringe den nette sum af 3 mio. kr.!*/pa*

Endnu et sort hul

En student fra John Hopkins Universitetet har sammen med forskere lokaliseret endnu et sort hul i universet. Det er kun det tredje sorte hul, der er fundet. Sorte huller er kollapsede kæmpestjerner, der har så stor masse, at end ikke lys kan undslippe.

Det nye sorte hul er fundet ved hjælp af Hubble-rumteleskopet og befinder sig i galaksen NGC 4261, der er omkring 100 millioner lysår fra Jorden i stjernebilledet Jomfruen. Man mener, at det nye sorte huls masse er omkring 1,2 milliarder gange Solens masse! */pa*

Mystik ved italiensk flybase

Den 11. maj 1995 blev Pordenone i det nordøstlige italien rystet af et kæmpebrag. Det blev ret hurtigt klart, at årsagen hverken var et jordskælv eller en terrorbombe. Men hvad var det så?

Samtidig blev mange italienere grebet af ufo-feber. Lokale aviser kunne dagligt berette om observationer af uforklarlige brag i luften, mystiske lys og ukendte luftfartøjer.

En del af interessen samler sig omkring Aviano Air Force Base. Flyvebasen er delt op i to. Den største og mest moderne del benyttes af USAs NATO-fly. Medens den beskedne del med de rustne blikskure tilhører det italienske flyvevåben.

På grund af konflikten på Balkan er alverdens mest avancerede fly samlet på Aviano flyvebasen. Hver dag mødes flyentusiaster ved hegnet omkring flyvebasen for at få et glimt af flyene og evt. fotografere dem med telelinser. Og nogle gange lykkes det at få endda særdeles interessante billeder.

Robert Irving fotograferede en dag et F-18 fly, der var ved at rulle ud på startbanen. Efter fremkaldelsen af billedet opdagede Irving, at der i hangaren skimtes et mærkeligt fartøj. Et det en ny type stealthbomber eller...?

Kilde: Fortean Times 84

Kim Møller Hansen